

Zilbina românească

PENTRU O BAZĂ A CULTURII MODERNE PRIN
DREPTUL LA INFORMARE AL FIECĂRUI CETĂȚEAN

SERIE NOUĂ
REDACTOR:

CORNELIU LEU

ANUL CLXXVIX

ianuarie-februarie

2007

R.Co.R
1997

distinsă cu ordinul **MERITUL CULTURAL** în grad de **Mare Ofițer** și cu **ORDINUL ZIARIȘTILOR** clasa I - aur

M.P.S.R

REVISTA CULTURALĂ

ȘI

IDENTITATEA CULTURALĂ

Acum, când "intrați în Europa", ne dăm seama mai bine cât de europeni suntem de multă vreme și cât de moderni europeni încă nu vom mai fi destulă vreme tocmai pentru că, din inconștiență, pseudomodernitate sau elitism de prost gust unii au crezut că ne putem afirma ca europeni omițând oarecum ceea ce este românesc, problema identității culturale se pune mai acut ca oricând. Și nici din trufie, nici prin recent abolitul protocronism, nici prin vreo intenție de obscur fundamentalism cultural. Ci, pur și simplu, pentru a pune un punct elegant celor 16 ani de prostituare subculturală în care am suportat cu toții dejecții comerciale lipsite și de inspirație și de identitate, produse ale unui fel de oală comună a subculturii cu condimente clare de anticultură pe care s-au grăbit să ni le difuzeze multe costisitoare instalații electronice conduse prin concepții manageriale care nu au nimic de face nici cu ideea de respectare a culturii în limitele bunului simț, nici cu aspectele educaționale, nici măcar cu preocuparea aspectelor modului cum suntem văzuți și cum gândim și cum dorim să gândescă urmașii noștri.

Nu; nimic din toate acestea. O goană ieftină după frivol, dacă nu cumva pleonastica exprimării agravează circumstanțele televiziunilor în cauză, iar pseudomultinaționalitatea de care ele dau dovadă la fel ca barmanii care oferă cocktailuri numai ca să folosească alcooluri proaste, poate fi luată fie ca atracție spre minorul din alte culturi și spre a lua banul de reclamă altor firme multinaționale la fel de inculte și de agresive, fie chiar ca un act demolator, conducând spre derizoriu fațada țării care se vede pe ecranele de sticlă.

Sată că a trebuit să facem pasul oficial în Europa ca să ne dăm seama cât de grijulii sunt alte țări față de jocurile, brutalitățile și vulgaritățile permise comercialului din cultură, cât de categorice sunt cu preceptele prin care trebuie asigurată educația la vârsta educației ca și educația celor care n-au avut-o la vârsta respectivă. Și vedem cum țările Europei își apără valorile ba, mai mult, îi supun la examene

Corneliu LEU

(continuare în pag.5)

ECOURI ALE PROIECTULUI NOSTRU « CARTE ȘI ARTE »

Dr. VIRGIL NIȚULESCU
Secretar General al Ministerului
Culturii și Cultelor

Consider interesantă inițiativa dumneavoastră, prin caracterul novator pe care îl aduce proiectul în spațiul virtual. De asemenea, găsesse generoasă ideea asocierii libere în scopul punerii în valoare a patrimoniului veșnic înnoit al producției culturale românești.

Inițiativa de a construi un site pe internet care să permită accesul la informații culturale actualizate și care, în același timp, să faciliteze intercomunicarea dintre persoanele care promovează adevărata cultură, este remarcabilă.

Mă bucură acest efort de coagulare

GAVRIL MÎRZA
Președintele Consiliului
Județean Suceava

Primind invitația dumneavoastră de participare la proiectul cultural Carte și Arte ca o rețea de informare culturală, științifică, artistică și inițiativă cetățenească, vă adresez sincere felicitări pentru inițiativă și vă transmit cu această ocazie deshiderea noastră pentru prezentarea și popularizarea în acest cadru a spațiului spiritual bucovinean.

O amplă hartă a dimensiunilor țării, care să cuprindă cele mai rezonante manifestări de cultură, se prezintă ca o realizare benefică pentru toți cei care se dedică

(ecourile au continuare în pagina 7)

TIBERIU AVRAMESCU
Coordonator, Editura Fundației
Naționale pentru Știință și Artă

Faptul că nu au apărut, precum în alte țări – după dispariția sistemului hipercentralizat de difuzare a cărții din anii comunismului – câteva puternice întreprinderi private regionale în domeniu, a dus la o situație paradoxală: multe edituri, mici și mijlocii, produc adeseori cărți de cea mai bună calitate, dar posibilități cititorilor (uneori foarte numeroși) nu află de existența lor sau – dacă află – nu știu cum să și le procure. Crearea pe Internet a unui sistem de informare operativă acoperind întreaga țară care – totodată – să

RESPONSABILITATEA FATĂ DE MEDIU ȘI RESURSELE NATURALE

Profesorul universitar dr. Mihai Berca și-a îmbogățit recent creația științifică de amploare cu încă o lucrare valoroasă de evidență actualitate: **PLANIFICAREA DE MEDIU ȘI GESTIONAREA RESURSELOR NATURALE**, apărută la editura « Ceres ».

Aflat în momentul maturității depline, autorul – devenit încă din 1972 doctor în științe agricole (cel mai tânăr, pe atunci, doctor în științe agricole din România), azi profesor la prestigioasa Universitate de Științe Agricole și Medicină Veterinară din București – deține responsabilități de frunte în importante asociații profesionale: Președinte al Corpului Agronomilor din România, președinte al Societății Naționale de Protecția Plantelor, Președinte al Societății române pentru Studiul și Combaterea Buruienilor, Reprezentant Național al European Weed Research Society, membru activ al Columna și ANPP-Franța. Cele peste 20 de volume tipărite până în prezent, consacrate cu deosebire gestiunii și protecției

mediului, managementului resurselor, biotehnologiei genetice, aplicării statisticii matematice în agricultură, optimizării tehnologiilor agricole, dezvoltării durabile, au darul de a pune în lumină mediul în condițiile atâtor factori de agresiune – a

manipularea ecosistemelor au făcut în România să crească suprafețele supuse aridizării și deșertificării, să crească riscul de neproductivitate, de insecuritate a vieții ».

Mediul nu se mai poate apăra singur! – trage un grav și ultimativ semnal de avertizament reputatul profesor, conștient că a venit momentul să ne întrebăm « ce vom lăsa urmașilor noștri dacă pământul se pârjolește și izvoarele seacă ?!»

Iar acest veritabil tratat științific destinat unei discipline noi în România are nu doar darul de a formula întrebări, ci și pe acela de a oferi răspunsuri și soluții. De care este imperativ necesar a se ține seama !

Nicolae DRAGOȘ

Albina
românească

publicație a
MIȘCĂRII PENTRU PROGRESUL
SATULUI ROMÂNESC - FUNDATIA EPISCOPUL
GRIGORIE LEU
realizată în colaborare cu

**ASOCIATIA COMUNELOR DIN
ROMÂNIA**

editoR: CASA DE EDITURA ȘI PRODUCTIE AUDIO-
VIDEO-FILM „REALITATEA”
Înregistrată la Registrul Comerțului
J40/5587/1991
Cod fiscal: R33954;
cont la Banc Post - Sucursala Moșilor
nr. RO11BPOS70202902964ROL01
Cod Publicații Poștă 19086
ISSN 1583-2546

REDACȚIA:
Nicolae Dragoș și Emil Drăghici -
senior editori; Dragoș Sarchizian -
secretar general de redacție; Gheorghe
Manea, Sergiu Târa, Alexandru
Dumitriu, Simona Constantinescu,
Antoaneta Matei

Director marketing și publicitate - **Tudor
Leu**. Tehnoredactare computerizată - **Veronica Ionescu**. Adresa: Redacția și
Administrația: bd. Dacia nr. 126, sector 2,
București 020064. Telefon/Fax: 021
6105659

E-mail: albina@vipnet.ro;

Internet: www.vipnet.ro/albina

Abonamente: 240.000 lei anual,
120.000 lei - 6 luni, 60.000 lei - 3 luni.
prețul unui exemplar - 20.000 lei
Abonamente de sprijin: 1 milion lei anual.

Tipărit la Tipografia ANA

EUROPA SOCIALĂ

Idealul euro-optimiștilor, o națiune unică și indivizibilă paneuropeană, este în mod evident o fată morgana. Dezintegrarea națională și integrarea europeană au loc pe principiul vaselor comunicante, adică are loc în permanență un efort de echilibru. Acest fenomen îl putem observa atât la centru – Franța, Germania, Italia, Benelux – cât și la periferia Uniunii Europene, în țările care au aderat mai târziu și au o poziție geopolitică și socio-economică mai fragilă. Chiar și în România și Bulgaria, din 2007 membre ale UE, se face deja simțită această experiență socială.

Între anii 1997 și 2001 venitul din UE a crescut, iar pe de altă parte discrepanța dintre națiuni a scăzut. După cum se vede, adâncirea cooperării și coordonării activităților statelor UE le aduce treptat pe aceeași linie de plutire și în ciuda prejudecății că discrepanța dintre săraci și bogați s-a adâncit pretutindeni, realitatea este alta. În țările din centru UE, într-adevăr bogații sunt mai bogați. Meritocrație? În schimb în mai toate țările de la periferie, în mod tradițional mai sărace decât cele din centru, are loc o nivelare a veniturilor între bogați și săraci. O victoria a mediocrității?

În trecut fiecare stat avea un sistem social propriu, care se oprea brusc la graniță. Integrarea UE face granița mai

permisivă, în comparație cu ceea ce a fost, o desființează chiar, ceea ce are un efect direct și nemijlocit asupra migrației forței de muncă, veniturilor și bineînțeles sistemelor sociale. Totuși UE nu implică nivelarea sistemelor sociale, ci tradițiile vor fi determinante, atât timp cât fiecare neam are o religie, limbă, cultură, istorie etc. inconfundabilă. Acestea determină atât ritmul integrării, cât și diviziunea socială a muncii, productivitatea, venitul, sistemul social.

Dacă aceste constatări din țările UE ale caror tradiții sunt rezultatul creștinismului occidental, cu atât mai mult aderarea a 30 de milioane de români și bulgari va scoate în evidență discrepanța dintre lumea activă din vest și cea contemplativă din Balcani. Pravoslavnicii nu cunosc decât iadul și raiul, ceea ce duce la polarizarea extremă a societății în bogați sau săraci. Purgatoriul și clasa de mijloc sunt străine ortodoxiei.

Proiectul UE, o inițiativă a elitelor, e acceptat de cei înstăriți, bine pregătiți profesional și respinși pretutindeni de cei cu pregătire și situație materială precară. Aceștia au votat împotriva Constituției UE. Europa socială cere timp. Oricum românii și bulgarii pravoslavnici, prizonieri candva ai Constantinopolului și Moscovei, au nevoie de generații pentru a se alinia nivelului de la periferia Europei occidentale pentru că au înclinația orientală, atavică spre „odă repausului adânc”, incompatibilă în fond cu acquisul comunitar, forma laică a codului canonic romano-catolic.

ANUNȚ IMPORTANT

DRAGI CITITORI, IN PORTALUL:

VETI GĂSI SITE-UL INTERNET:

PORT@LEU

c@rte și @rte

CULTURĂ - INITIATIVE LOCALE - CREAȚIE CONTEMPORANĂ ROMÂNEASCĂ ÎNTR-O REȚEA INTERACTIVĂ DE INFORMARE RECIPROCĂ PORT@LEU LITERATURĂ - ARTE - ȘTIINȚĂ - CONFERINȚE CULTURALE - PERFORMANȚE TEHNICE - UNIVERSITĂȚI POPULARE - PATRIMONIU VALORIFICAT - VIAȚA SPIRITUALĂ A LOCALITĂȚILOR ȚĂRII ÎNTR-UN FLUX DE INFORMAȚII REALIZÂND HARTA CULTURALĂ A ROMÂNIEI CONTEMPORANE PORT@LEU BIBLIOTECĂ VIRTUALĂ OFERIND CARȚILE CE SE POT DESCĂRCA GRATUIT - REVISTE CULTURALE DIN ȚARĂ ÎN EDIȚII ON-LINE ȘI ARHIVĂ - CALENDAR LUNAR AL MANIFESTĂRIILOR TRADIȚIONALE - TOP AL EVENIMENTELOR CULTURAL-ȘTIINȚIFICE ALE LUNII - LINKURI SPRE MIȘCAREA IDEILOR EUROPENE ȘI CĂTRE PRESA STRĂINĂ, TOTUL REALIZÂND O BAZĂ A CULTURII MODERNE PRIN ȘANSA EGALĂ DE INFORMARE ȘI ACCESUL LIBER AL ORICUI LA REȚEA PORT@LEU FORUM INTERNET PE DOMENII MODERATE DE PERSONALITĂȚI ACADEMICE - RECOMANDĂRI SELECTIVE DE EVENIMENTE CULTURALE - LIBRĂRIE VIRTUALĂ PENTRU COMENZI CONCRETE - LEGĂTURI VIRTUALE, BI ȘI MULTILATERALE ȘI SCHIMBURI RECIPROCE ÎNTRE PARTICIPANȚII LA REȚEA PORT@LEU REȚEA NAȚIONALĂ DE INFORMARE ȘI FORMARE CULTURALĂ RECIPROCĂ, DE AFIRMARE PRIN NOI ÎNȘINE, PRIN INTERES ȘI RESPECT RECIPROC, PRIN DREPTUL LA A FI INFORMAT DESPRE TOT ȘI A INFORMA DESPRE SINE AL FIECĂRUI CETĂTEAN

amănunte în paginile 7,8 și 9

PORT@LEU

Românii în Europa 2007

Nicolae Ceaușescu a plătit datoria externă, a forțat industrializarea, crearea de locuri de muncă, a menținut un sistem social până în 1989 când, izolat de lume, a fost lichidat împreună cu soția sa Elena.

Președinții ulteriori - Ion Iliescu, Emil Constantinescu și Traian Băsescu au datorii externe de 25 miliarde de euro - întâmplător suma echivalentă cu averea celor mai bogați 300 de români -, au forțat dezindustrializarea, destrămarea structurilor agriculturii de tip industrial și privatizarea sistemului de învățământ și de asistență sanitară.

Trei milioane de români în majoritate la munca de jos în occident sunt confrunțați cu realității din UE și ca cei patru milioane de salariați și șase milioane de pensionari din țară sunt cu toții într-o stare de nesiguranță, la periferia Europei.

Acest dezastru social-economic sub patru președinți - comunist, socialdemocrat, țărănesc creștin și

democrat - face ca România să ajungă la nivelul celor din urma țări din UE în următoarea generație. Totuși ei au realizat integrarea în NATO și UE.

Tranziția a fost o involuție aparentă ca strategii de apărare a valorilor contemplative ortodoxe împotriva agresiunii raționalității și dinamismului occidental.

Din 2007 raționalitatea administrativă vesteuropeană dictează evoluția social-economică de la București. Democrația, libertatea de mișcare și de expresie, proprietatea privată, economia de piață, sunt un bun câștigat la români.

În perioada de tranziție cultura comisioanelor, corupția cu larg caracter de masă, ca și tabuul în legătură cu destinația datoriei externe și secretizarea contractelor marilor privatizări, au erodat încrederea în instituțiile democrației de tip Westminster.

Dar în ciuda tuturor, reorientarea de

la duhovnicia constan-tinopolitană și moscovită spre valorile și normele culturii creștinilor occidentali începută cu vizita papei Ioan Paul II la moldo-valahi, la București în 1999, continuă cu vizita papei Benedict XVI la transilvăneni, la Sibiu, capitala culturală a Europei în anul 2007.

Experiența cu 10 milioane de greci ortodocși din UE este în mare pozitivă. Grecii falsifică statistici, sunt duplicitari - la ajutoare sunt occidentali, în rest ortodocși -, dar datorita vechii lor aderari la UE, rușii sau turcii nu s-au instalat în Balcani. Aceste elemente geopolitice ale războiului rece nu mai sunt valabile pentru ortodocșii români și bulgari. Ajungându-se acum a fi 40 de milioane de ortodocși în UE, ei vor trebui să continue dialogul religios cu Roma, dacă vor să fie integrați, acceptați în mod real în Europa.

Prof. dr. Viorel ROMAN
consilier academic la
Universitatea din Bremen, Germania

GRUPUL SINODAL ANTICOMUNIST

Luna februarie 1949 a fost luna de mare martiriu a Episcopului Grigorie Leu al Hușilor, vrednicul de pomenire vlădică suferind martirajul odată cu cei de care era legat mai mult – țărani români cărora, în aceeași lună li se pregătea absurdă și înrobitoria colectivizare căreia el s-a opus. Dar nu numai asupra credincioșilor săi s-a opus întâistătorul din scaunul episcopal care dăduse cei mai mulți mitropoliți primăți în fruntea Bisericii românești, așa cum ar fi urmat și el la scaunul patriarhal după vrednicul de pomenire Nicodim Munteanu dacă bolșevismul nu ar fi răsturnat orânduirea tronurilor ahieresti aducându-și, peste rând și rânduială, agenții săi. El s-a opus și unei alte oprămiri paralele cu cea a țărănilor: oprimarea clerului, a cinului preoțesc și cinului monahal prin Legea de Organizare a Bisericii (mai bine zis o lege diavolească de aservire a Ei antihristului) care apărea tot în acel februarie 1949. A fost luna protestelor lui vehemente și a drumurilor la Patriarhie și Guvern de unde s-a întors cu otrava băgat-n trupul său trecător de către cei ce ar fi vrut să-i anihileze sufletul. Dar asta nu s-a putut face deoarece episcopul martir coagulase în jurul său toți ierarhii care voiau salvarea de Moscova și de bolșevismul autohton, a Bisericii strămoșești; iar Grupul Sinodal Anticomunist funcționa atunci când el închidea sau, mai bine zis, ticăloșii care vânduseră Biserica îi închideau ochii, la 1 martie 1949. Întru memoria umilirii și înjosirii sale, a polițismului torționar la care i-au fost supuși călugării, a ciuntirii și anihilării eparhiei sale, a propriului său martiriu și a sacrificiului suprem întru credință, din această lună februarie de acum 58 de ani, evocăm împrejurările istorice în care Biserica noastră a produs, prin însăși menirea ei, acest Grup Sinodal Anticomunist, ca dovadă că nu se supunea așa cum avea misiune să o facă Iustinian, cel care, fiind binecunoscut drept „Patriarhul Roșu”, urmărea realizarea „Sovrompatriarhiei”, cum l-a acuzat direct atât vlădica Grigorie-martirul, cât și fiul acestuia, vlădica Vasile-Victor Leu, arhipăstor al românilor fugiți în bejenia emigrației de sub comunism.

Ca urmare a tratatului Ribentrop-Molotov, Uniunea Sovietică a ocupat Basarabia, iar în urma acestei samavolnicii, între multe altele, o mare parte din călugării, preoții și ierarhii alungați de peste Prut, de invadatorii euro-asiatici, și-au aflat sălaș și ocrotire în incinta Palatului Episcopal, de la Huși.

Printre acești oropsiți ai sortii se afla și arhiepiscopul Basarabiei, Antim Nica, un discipol intim al Vlădicăi Grigorie și prieten cu Victor Vasile Leu, care-și luase doctoratul în teologie la Strassburg, cu sprijinul financiar al întâistătorului hușan. În noile condiții istorice, el devenise protosul tuturor preoților și călugărilor basarabeni pe care Episcopul Grigorie îi adăpostea în eparhia sa, după cum ținea să precizeze un participant la evenimentele. Iar, când s-a extins orânduirea bisericăscă românească până la Odesa, pe rând, întâi Episcopul Grigorie ducându-se chiar cu trupele până la Tiraspol, apoi episcopul Policarp Morușca instalat în Transnistria, apoi mitropolitul Visarion Puiu, apoi episcopul Antim Nica, au slujit locotenenta de întâistător. Numai că primii trei nu au fost iertați de sovietici, au avut de suferit în diferite feluri, episcopul Grigorie Leu fiind omorât iar mitropolitul Visarion Puiu fiind condamnat la moarte în contumacie, în vreme ce Antim Nica, trecând de partea patriarhiei roșii, a rămas îndelungă vreme în ierarhie. De la Huși, preoții și călugării basarabeni, de sub ascultarea episcopului Grigorie, continuau să țină legătura cu cei rămași sub ocupația sovietică, trecând clandestin granița pentru a oficia botezuri, cununii, parastase etc. Printre vadurile de trecere în imperiul Antihristului, din stânga Prutului, se număra și cel de la Cârja, de unde se putea merge în satele Gotești, Constantinauca, Badicul Moldovenesc și alte localități limitrofe. Prin vadul de la Cârja de Sus, îi ajutau chiar ai mei, cei din familia lui Costache Leu, unul din fruntașii localității. În această etapă, la Palatul Episcopal din Huși, în jurul Vlădicăi

Prof. Paul LEU
Kenmore, Wa - SUA
(continuare în pag.10)

REPORTER ÎN TĂRĂMUL MINUNILOR

La Galeria de Artă și Carte „Mircea Nedelciu”, a avut loc lansarea volumului

„Reporter în țărâmul minunilor” – 25 de popasuri marturisitoare a jurnalistului și teologului Florian Bichir

Născut în 1973, licențiat în filologie și teologie ortodoxă autorul are un master în comunicare și este doctorand în teologie. Este unul dintre puținii teologi care lucrează în presa laică, fiind un specialist al fenomenului religios. Ziarist din 1990 a publicat mii de articole în „Lumina pentru Suflet”, „Actualitatea Ortodoxă”, „Lumina Lină”, „Puncte Cardinale”, „Lumea Credinței”, ca și în presa laică „Dreptatea”, „Viitorul românesc”, „Baricada” și „Tinerama”.

Din 1997 este publicist-comentator la cotidianul „Evenimentul Zilei”.

Apărută la editura „Lumea Credinței” cu binecuvântarea Prea Sfințitului Calinic, episcopul Argeșului și Muscelului, cartea este prefațată de Răzvan Codrescu.

În contextul teoretic în care magisteriul ortodox nu se dovedește a fi prea preocupat pentru o didactică a catehezei și o strategie a misionarismului prin care să ne consolidăm spiritualitatea ortodoxă și să reînșământăm populații pe care Credința

a păstrat-o tocmai pentru că ea și-a păstrat Credința, acele precepte ale doctrinei creștine prin care să facă față noului asalt ateist al subculturii eclectice, lipsită de identitate și dedată numai comercialului distractiv, așa cum îl practică multe mijloace media, actul ziaristic al lui Florian Bichir este de salutat. Sub semn mărturisitor, el vine să impună acel precept modern al Misionarismului Laic enunțat de Jacques Maritain, ca o soluție la asaltul secularizator al civilizației de consum. Și face aceasta chiar din interiorul mijloacelor media tentate de multe ori să pledeze, prin spectaculosul și exhibiționismul unor preocupări aculturale, pentru apatia spirituală. Efortul lui de a lega reportajul și ancheta jurnalistică de problemele spirituale acute ale societății românești și ale obștii creștine contemporane împlinește un gol atât în lumea jurnaliștilor cât și în cea a teologilor. Iar cartea produsă prin acest efort demonstrează că problemele religiei și ale credinței se pot discuta creator și misionar în mijlocul obștii creștine cu problemele ei omenești, cel puțin la fel de bine ca în acele tipărituri care doar repetă și copiază din Scriptură fără să ajungă la înalțimea vibrației și a transcendenței Ei.

Asemenea acte de conștiință ne dau certitudinea că tradiția noastră ortodoxă nu

va rămâne numai la voia întâmplării și a încrederii credincioșilor în actul liturgic, cea care conferă astăzi Bisericii atâta asentiment popular, dar este insuficientă dacă dorim să construim sufletele de mâine după principiile Creației Continue și a omului ca unealtă a Dumnezeui în desăvârșirea acestei lumi. Ne dă certitudinea că această tradiție se va dezvolta într-o concepție ofensivă a moralei creștine, a educației creștine și comunitare a generațiilor, pentru că, așa cum mărturisirea creștină a ieșit învingătoare din lupta cu totalitarismul ateu, elementele credinței strămoșești să ne fie consolidate printr-o catehizare modernă, pe măsura aspirațiilor, dar și pericolelor spirituale ale unei lumi asaltate de lipsa de precepte morale adusă întâi de comunism iar acum de pericolul apatiei spirituale.

Vrednică de sărutat este dreapta Prea Sfințitului Calinic, cea care a binecuvântat o asemenea carte!

NU UITAȚI ABONAMENTELE LA:

Albina românească

SE MAI POT FACE DOAR ACUM PENTRU ANUL 2007 LA FACTORII POȘTALI

REVISTA CULTURALĂ ȘI IDENTITATEA CULTURALĂ

(continuare din pag. 1)

despre aceste valori pe cei care vor să se integreze în comunitățile lor. Este cunoscut anunțul de curând făcut de către autoritățile engleze către străinii care vor să muncească, să se stabilească sau să aspire la cetățenia britanică: Vor trebui să dea un examen de cunoștințe elementare de istorie, de precepte morale, de conduită civică și de cunoaștere a valorilor societății britanice. Exemplul l-a preluat și Olanda și, până la urmă se va generaliza în țările Europei așa că și noi ne vom da seama că, de-am fi avut acum zece-cincisprezece ani mîntea de a-i pune pe unii nou veniți să învețe ce înseamnă pentru noi Rovine, Podul Înalt, reformele lui Cuza și Personalismul Energetic al lui Rădulescu-Motru, poate că nu și-ar mai fi permis nici să ne vîndă produse expirate sau contrafăcute, nici să ducă ziaristi la răpirea din Irak și, mai ales, nici să plătească afișe electorale pentru politicieni corupți.

Dar, revenind la cultură și la conceptul identității culturale tot mai apreciat de gânditorii lumii, ar trebui să calculăm cât rău ne-a făcut acest libertinaj spre distractivul ieftin și vulgar ca spectaculozitate. Și ne vom da seama că efectul se vede de-abia acumă când, dînd față-n față cu rigorile culturilor puternice și stabile, constatăm că de mult ne-au anenatizat acești importatori de plăceri pe suport electronic adresate unor subdezvoltați pentru care identitatea culturală nu a-nsemnat niciodată nimic. Dureros este faptul că, pentru noi, oameni care ne-am menținut și am rezistat prin identitate culturală, apare acum pericolul de a nu fi luați în serios de țări și popoare care au făcut la fel și au conștiința valorii unui asemenea deziderat.

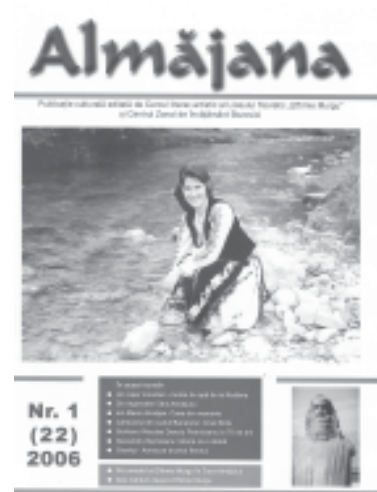
Ca o modestă strădanie întru slujirea lui, revista noastră a pus în discuție de mai multă vreme, apoi a formulat într-un proiect acceptat de toți participanții la cea de a șaptea ediție a Consfăturii Naționale a Intellectualilor de la Sate, trecerea la alcătuirea unui portal internet care se configurează astăzi sub denumirea « CARTE ȘI ARTE » așa cum îl descriem chiar în paginile acestui număr și cum poate fi găsit în construcție pe siteul : www.cartesiarte.myforum.ro, portal care se poate realiza numai prin contribuția tuturor cititorilor și voluntarilor noștri și prin colaborarea tuturor forurilor culturale din țară, a Consiliilor Județene și Locale dintre care, după cum se poate vedea, unele ne-au și răspuns și, nu în ultimul rând, deloc în ultimul rând, ci făcînd apel la ele pentru un efort în plus față de cel pe care știm că îl fac pentru propria lor apariție, **cu sprijinul tuturor redacțiilor de reviste culturale din țară și a editorilor sau editorilor respectivi**, tocmai în numele strădaniei comune de a sublinia IDENTITATEA CULTURALĂ PRIN CARE SE DISTING LOCALITĂȚILE ȚĂRII.

Desigur, există și apariții care țin mai mult de vanități auctoriale, de dorința creatorilor locali de a exploda spre celebritate, după

cum există, slavă Domnului !- publicații conștiente de rostul lor cultural față de locul în care apar și suntem convinși de faptul că, legându-ne în această rețea de informare reciprocă pe care o propunem, aflînd mai multe unii despre alții și sprijinindu-ne în difuzarea efortului nostru artistic, literar și intelectual către un public tot mai larg căruia dorim să ne adresăm, fiecare va avea de câștigat și ca substanță tematică și ca lărgire continuă a adresării către publicul cititor și chiar ca structurare în sprijinul afirmării identității culturale pe care o reprezintă. În acest mod, prin sutele de fațete ale vieții culturale specifice, vom alcătui însăși imaginea identității noastre culturale naționale completînd cu amănunte contemporane din toată țara HARTA CULTURALĂ ȘI A INITIATIVELOR LOCALE ÎN ROMÂNIA CONTEMPORANĂ.

Că, prin voința cu care aceste reviste locale, trecînd prin grave vicisitudini, reușesc să apară și să-și respecte periodicitatea este o dovadă a conștiinței de identitate culturală pe care o reprezintă și o stimulează, nu mai încapă vorbă. Ținta noastră este ca, într-un climat politic încă nefavorabil, în condițiile în care, din punctul de vedere al instituționalizării, sprijinul acordat actului cultural este subiectiv, aflat la voia întâmplării, la deschiderea sau nedeschiderea către el, la înțelegerea sau neînțelegerea importanței lui de către diferite autorități care, în cazul în care sunt dublate de oameni cu simțire spirituală încurajează, dar în cazul în care decizia e obtuză sau de rea credință, nu există nici o măsură legislativă care s-o oblige spre această încurajare. Rămîne să-și spună cuvîntul doar puterea exemplului și, pentru asta suntem recunoscători acelor organisme locale care înțelegîndu-și rostul de mecenat cultural, o fac din toată inima. Deoarece, chiar dacă nu au prevăzut aceasta, așa cum în perioada interbelică, prin exemplul trecut de la unul la altul, localitățile românești au consensat o înflorire a așezămintelor culturale, suntem convinși că și astăzi, exemplul succesului lor politic prin atenția pentru cultura românească îi va atrage și pe alții care se vor rușina că încă n-au făcut-o.

Sar această țintă o vom realiza mai ușor manifestîndu-ne prezența în grup, prin intermediul acestui website ce ni-l propunem. În total respect față de aspectele pozitive ale descentralizării, fără a stînjeni cu nimic independența și programul fiecărei publicații, fiecărei edituri, fiecărei formații artistice, fiecărui organizator de conferințe culturale și fiecărei instituții culturale în aria de acțiune pe care și-a propus-o, această rețea internet funcționînd ca mijloc de informare asupra programelor noastre culturale, asupra producției noastre culturale, poate deveni o interfață între noi, consemnînd pentru fiecare eforturile și realizările celuiilalt și, în același timp, evidențiindu-le mai bine, mai pregnant, mai precis conturat ca sferă de interes pentru publicul larg, pentru consumatorul de cultură, pentru beneficiarul actului educațional prin cultură.

Rîndurile de mai înainte le adresăm cititorilor, bine-nțeleș, din dorința de a ne defini și a ne explicita proiectul la care le cerem să colaboreze, dar și cu convingerea mai bine întemeiată a faptului că avem de la ce porni. Am prezentat în numerele trecute o serie întregă de reviste care apar în județe, în localități și chiar în câte un sat românesc. Am publicat și ecouri ale apelului nostru printre care, cel al confratelui timișorean Ion Marin Almăjan, care ne recomandă o revistă scoasă de liceul din Bozovici și pe alcătuitoarii ei. O revistă bine cunoscută în zonă dar, exact cum constatașerăm noi în ceea ce privește actul cultural local în contemporaneitatea românească, necunoscută ba, chiar ignorată în restul țării. Așa am intrat în contact cu ea și cu profesorul Iosif Băcilă, cunoscut cu pregnanță ca scriitor, dar fără ca cei din afară să-și dea seama că el este cărturarul dedicat acestei reviste, ca și întregului fenomen cultural care ne-a surprins. Pentru că, primind la redacție revista « ALMĂJANA – publicație culturală editată de Cercul literar-artistic al Liceului Teoretic Eftimie Murgu și Central Zonal de Învățămînt Bozovici », am descoperit, de fapt, în paginile ei o țară și o identitate culturală de necontestat. E ȚARA ALMĂJULUI cu toate splendorile specifice acelor « țări » care configurează prin dănuirea lor multitudinea și multiplicarea comunităților românești în timp istoric. E țara care există și s-a afirmat prin *Legendele Almăjului*, te primește prin *Porțile Almăjului*, te învîluie în *Pădurile Almăjului*, se sprijină pe nu prea înalții *Munți ai Almăjului*, te ntîmpină cu morile de pe șuvoaiele ce vin spre Nera în *Depresiunea Almăjului*, te găzduiește în vetrele *Satelor Almăjene* înflorate la sărbători de *Portul Almăjan*, are o *Cronologie Almăjană* care începe cu un dinar de la Vespasian și cu o atestare de la 1241, îl are pe Eftimie Murgu *Erou Almăjan* și se mîndrește de a avea în fruntea culturii bănațene *Cărturari Almăjeni*, are *Muzeele Almăjului*, *Cîntăreții Almăjului* și *Fotbalistii Almăjului* iar, ceea ce ține de tradiție, folclor și creație poartă pecetea *Societății Culturale Țara Almăjului*.

(continuare în pag.6)

(continuare din pag.5)

REVISTA CULTURALĂ ȘI IDENTITATEA CULTURALĂ

Soate acestea le află din articolele, studiile aplicate, literatura și culegerile de folclor publicate de revista ALMĂJANA, alături de creații noi în care scriitorii consacrați dau continuitate operei debutanților iar FENOMENUL CULTURAL ALMĂJAN își demonstrează identitatea demnă de o țară. Nu e o revistă pretențioasă, nici spectaculoasă, dar simți în paginile ei acea teinicie intelectuală prin care, nu exploziv, ci cărturărește, nu exhibiționist, ci cu simț autentic al valorilor artistice, nu cu pretenții de a domina omenirea, dar cu conștiința stabilă de a-ți consemna locul și identitatea ta în omenire, se consemnează ce a dat până astăzi și produce în continuare *Cultura Țării Almăjului*.

E o desfătare să constăți echilibrul unei asemenea publicații conștiente de rostul ei, scrisă de oameni conștienți de rolul lor, într-o « țară », o zonă a românilor conștienți de identitatea lor. Dacă, în mult dorita de către noi Hartă a Culturii Contemporane Românești, se vor configura asemenea perimetre naționale, consemnate cu strădanie, onestitate spirituală și perseverență precum a redactorilor și colaboratorilor acestei reviste, cât mai multe asemenea perimetre culturale, atunci vom considera că ne-am făcut datoria și că am cartografiat, atât pentru propria noastră informare și cultură, cât și pentru o demnă prezență europeană, ceea ce este specific spațiului nostru cultural, identității pe care suntem meniți a ne-o afirma în contextul modern al existenței comunitare.

Lată cum își prezintă demersul chiar creatorii acestei reviste prin semnătura scriitorului Iosif Băcilă: «Acum șase ani (sunt opt astăzi), alături de câțiva dascăli și învățăcei, am avut ideea fericită de a face să apară pe lângă Liceul teoretic « Eftimie Murgu » din Bozovici, revista « Almăjana ». Ne propusesem atunci – cei ce alcătuim colegiul de redacție – să reflectăm asupra istoriei, folclorului, frumuseților culturii, învățământului, vieții creștine din Valea

Almăjului. Demersul nostru a fost « îmbrățișat » și susținut de elevi, studenți, profesori universitari, scriitori, oameni politici, editori. Astăzi trăim bucuria de a afirma că « Almăjana » este publicația culturală a Banatului de Sud ce continuă cu fală o tradiție jurnalistică... ».

Iar un almăjan ajuns peste ocean, scriitorul Alexandru Nemoianu le transmite din Americi :

« Cu mare bucurie am primit ultimul număr din *Almăjana*. Este un număr superb ! Nespus de divers, încărcat de informație și splendid estetic. Nu știu cum să mă minunez de jertfa ce o faceți. Recunoașterea revistei este un semn de apreciere. De fapt, valoarea ei nu poate fi tăgăduită. Dar, în același timp să nu vă faceți iluzii. Veți fi invidiat, atacat și tracasat încă mai mult. Revista promovează în principal identitate, dragoste de loc, credința de a fi Român, Bănățean și Almăjan. Toate aceste scopuri sublime sunt în stare antitetică, adversă cu *religia* lumii de azi (adică a *biruitorilor* clipei) *globalismul*... ».

Cu alte cuvinte, concret, tipărit negru pe alb lună de lună, un act de identitate culturală cu care ei, almăjenii, se legitimează, dar în care se și recunosc. Și asta, tocmai pentru că nu ambiționează ca-n orgoliile altor reviste să cucerească sau să domine cultura universală imitând trăsături luate de la alții ci, cu modestie, în limitele propriilor lor trăsături, afirmându-și-le, subliniindu-le și, mai ales, arhivându-le cu bună cunoaștere în așa fel încât ele încep a putea fi evidențiate oricând, la locul lor nu ambițios, dar statornic, în contextul culturilor lumii. Pentru că, oricât de mari sau moderni imitatori s-ar da unii care sunt pe cale de a-și pierde identitatea, interesul cultural contemporan își dovedește pregnant aplecarea spre ceea ce este particular și specific în diversitatea lui. Pluralismul existenței fiind un adevăr, pluralitatea culturilor este un argument care susține acest adevăr, restul, de oricât de suspusă sau mult mediatizată inspirație s-ar

pretinde că este, nu va ajunge niciodată a depăși kitsch-ul așa ziselor haine de firmă care se poartă un sezon, față de perenitatea portului popular pe care noi îl păstrăm în muzee.

ALMĂJANA este un asemenea muzeu : Realizat cu seriozitate de niște oameni care expun ceea ce știu că într-adevăr au. Dacă în toate « țările », tradiționalele noastre țări de pe întinsul existenței românești, fiecare va face la fel, atunci harta la care aspirăm noi, Harta Culturală a României Contemporane va fi gata alcătuită. Ca un act de identitate națională a acelor care promovează, vorba almăjanului de peste ocean care s-a recunoscut în această revistă: **Identitate, dragoste de loc, credința de a fi Român, Bănățean și Almăjan**, nu în sensul neapărat al mândriei și ambițiilor, ci al legitimării noastre specifice într-o lume a cărei componentă suntem, simțindu-ne ca atare.

Bine-nțeleș, fiecare punând în loc de « Bănățean și Almăjan »alte atribute, cele ale locurilor și specificului cultural pe care-l reprezintă. Iar, pe lângă specificul cultural, ar mai fi de adăugat și identitatea celor care-l susțin ca atare. Pentru că, această revistă care nu este editată de foruri mari, ci apare pe lângă un liceu dintr-o mică localitate (cel din Bozovici, condus de directorii Ion Borlovan, apoi Dănilă Berbentia și directorul adjunct Nicolae Bololoi) a fost sprijinită pe rând de Societatea Culturală Țara Almăjului, de Consiliul Local și Primăria Bănia, de Consiliul Județean Caraș-Severin, de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Caraș-Severin. Fiecare cum a putut și când a putut. Dar fiecare punând umărul pentru a păstra această flăcără aprinsă pe locurile lor. Ceea ce demonstrează că oriunde în țările țării noastre se poate așa ceva. Este un fapt cert care se va configura în cealaltă fațetă a inițiativei pe care am lansat-o: HARTA INIȚIATIVEI LOCALĂ ÎN ROMÂNIA CONTEMPORANĂ, pe care vor fi înscrise toate aceste acte de afirmare prin noi înșine, la care vom proceda și pe care le vom sprijini.

“ÎN AFARA GLORIEI”- CÂTEVA GÂNDURI

În 2006 Editura, «Excelsior Art», din Timișoara publică romanul-istoric, «În afara Gloriei» de Ion Marin Almăjan. Un roman intins, stufos și care în fapt nici nu poate fi numit «roman» (deși intriga și desfășurarea ei sunt strânse, captivante) ci mai degrabă studiu, frescă, restituire și reconstituire a unei epoci. Personajul «principal» și până la un punct pretextul enormei fresce care este această scriere, este Eftimie Murgu. Figura legendara a gânditorului, revoluționarului și vizionarului legat, în timp, de Revoluția anului 1848 în țările romane. Iar cu această precizare aș vrea să explic de ce scrierea despre care vorbesc nu poate fi limitată în cadrul «romanului». Ion Marin Almăjan s-a încumetat la ceva care de regulă nu stă în puterea unui singur om. El s-a încumetat să prezinte Banatul, pământul românesc dintre Dunăre, Mureș și Carpați și omenii lui, în constituire istorică, în devenirea realității ce o vedem azi și în fapt, de cel puțin o sută treizeci de ani. Ion Marin Almăjan arată ce este Banatul și Bănățenii și mai mult, de ce sunt așa cum sunt. Inevitabil personalitățile

vremii sunt pomenite dar ele sunt pomenite în vremea și pentru ceace au fost în vremea lor. Din această cauză în «În afara Gloriei» Eftimie Murgu este personaj principal dar și «pretext». Monumentala frescă a alcătuirii identității bănățene, așa cum o cunoașem azi, a început-o Ion Marin Almăjan cu «Mătușa mea Maria Theresia». Carte care, văzută după citirea «În afara Gloriei», o pot asemui cu «O samă de cuvinte» a lui Neculce. «Mătușa mea» a deschis, a început fresca, a stabilit liniile directe și a enunțat «metoda» de lucru a autorului; o documentație copleșitoare, la limita și dincolo de limita eroicului, dar o documentație «controlată», ținută în frâu. Autorul arată cum vezurile XVIII și prima jumătate a celui de al XIX-lea au fost momentul în care identitatea Banatului s-a alacătuit și același autor arată și felul în care procesul s-a desfășurat. Nu este vremea și nici nu ar fi util să expediaz această fenomenală realizare în câteva rânduri. Dar câteva lucruri se pot spune. Ion Marin Almăjan a surprins exact că, deși dezavantajați, Românii bănățeni au

fost la înălțimea momentului istoric, au știut să concureze cu forțe adverse, să le biruie și au reușit să se alcătuiască în varful de lance al progresului în spațiul imperiului dunărean. În acele zile s-a adevărit, în focul istoriei, că în adevăr «Banat-i fruncea!» Ion Marin Almăjan mai reușește încă multe lucruri și pe câteva îndrăznesc să le amintesc. El arată cum un pământ, Țara Almăjului, devine în amintirea și trăirea afectivă a celui plecat, un tărâm atârând între lumea văzută și nevăzută. Ion Marin Almăjan recontituie nu numai viața Imperiului și a Țărilor Romane ci și viața locuitorilor Țării Almăjului, în intimitatea lor zguduitoare emoțională. Dar mai mult decât orice, într-o vreme în care a susține acest lucru este considerat de nătângi o «crima», Ion Marin Almăjan arată că nu este nici un motiv să te rușinezi să fii Român. Nici unul! Acest mesaj al scrierilor lui Ion Marin Almăjan cred că este cea mai de seamă contribuție a Banatului în crâncena vreme ce ne este dat să o trăim; a confruntării dintre «globalism» și Neamuri.

Alexandru NEMOIANU
SUA

ECOURI ALE PROIECTULUI NOSTRU « CARTE ȘI ARTE »

Consiliul Județean Mureș

Către
FUNDAȚIA EPISCOPUL GRIGORIE LEU
-mișcare pentru progresul satului românesc

În urma solicitării dumneavoastră din adresa înregistrată la Consiliul Județean sub.nr. 17815, vă comunicăm că persoana desemnată pentru un contact permanent cu Fundația dumneavoastră este doamna Dohotariu Monica, coordonator Compartiment Patrimoniu și Servicii Publice (te. 0265-263211/1218, e-mail patrimoniu@cjmures.ro).

PRESEDINTE
LOKODI Edita Eموke
SECRETAR
Ioan TOGĂNEL

Asociația Orașelor din România

Mă simt onorat să găsesc în dumneavoastră un puternic susținător al ideii de accesare a informației de către tinerii de la sate prin utilizarea unei rețele de comunicare culturală, pentru egalizarea șanselor de comunicare și informare a tuturor locuitorilor.

Mărturisesc că am fost deosebit de bucuros să constat că propunerile mele au găsit puternice reverberații și în sufletele altor colaboratori de-ai mei, primari de la comune și sate, care le-au acceptat imediat și care, sunt convins, vor dori să le pună în practică pentru a asigura ridicarea calității intelectuale a tinerilor și, implicit, la formarea unei noi generații, de elită, iubitoare de cultură în scopul menținerii spiritualității specifice poporului nostru. În diverse momente am conștientizat cu îngrijorare crescândă (și continuu să o fac, din nefericire), imixtiunile culturale propagate de anumite forme de mass-media și impactul acestora asupra noii generații. Este imperios necesar să concretizăm toate eceste proiecte menite să ducă la consolidarea vieții cultural-educative la sate și orașe, dar afirm cu tărie că inițiative de acest gen nu ar avea substanță dacă nu ar stărni ecouri în inimile unor mari intelectuali ca domnia voastră. Vă mulțumesc și vă asigur că voi căuta să realizez tot ce mi-am propus în acest sens, fără să cedez în fața dificultăților ivite în cale.

Ionel CHIRIȚĂ
Primarul orașului Hârșova
Președintele Asociației Orașelor

Comuna Dor Mărunt

Nu as avea cum sa nu sustin cultura noastra din moment ce de doi ani de zile editez aceasta revista Dor de Dor si săptăminalul "Magazinul satelor" ambele militind pentru dezvoltarea si promovare spiritului rural-cultural

Director-fondator
Marin TOMA

Inspectoratul Școlar Județean Arad *)

Către redacția revistei "ALBINA ROMANEASCA"
Ca raspuns la solicitarea Dvs., propunem ca persoana de contact pentru jud. Arad pe d-nul prof. SIRCA FLORIN, inspector scolar pentru disciplina RELIGIE.

ADRESA: ARAD, str. Gh. Ciuhandu, bl. 1, ap. 14
Tel. fix: 0357409007
Tel. mobil: 0745633532
E-mail: florinsirca@yahoo.com

Consiliul Județean Vâlcea

Domnule Corneliu Leu,
La multi ani si numai bine in Noul An!
Sunt inspector de specialitate MIRCEA MONU, de la Consiliul Județean Valcea, si am fost desemnat ca om de legatura pentru minunata dvs. initiativa a site-ului cultural. Astept sa-mi comunicati cerintele dvs.

Cu bine,

Mircea MONU,
mirceamonu@yahoo.com
Centrul Zonal de
Învățământ
Bozovici

Mă simt alături de generosul dumneavoastră proiect „Carte și Arte”.

Sunt sigur că ideile lui vor izbândi întrucât se adresează minții și sufletului. Priimiti odată cu adeziunea și felicitările noastre sincere-ale elevilor, studenților, profesorilor, precum și ale celor care (încă) scriu în (și despre) lumea rurală. Această lume eternă a Țării și a neamului românesc.

Prof. Iosif BĂCILĂ

Consiliul Județean Sibiu

Ca urmare a inițiativei dumneavoastră de a realiza o rețea internet de informare culturală, științifică și artistică vă aducem la cunoștință faptul că instituția noastră vă poate sprijini prin facilitarea legăturii cu instituțiile de cultură din subordinea noastră și anume: Filarmonica de Stat Sibiu, Teatrul pentru copii și tineret « Gong », Centrul județean al creației populare « Cindrelul Junii » Sibiu, Biblioteca județeană « Astra » Sibiu, Școala de arte și meserii « Ilie Micu » Sibiu, Centrul interetnic « Transilvania » Sibiu, Complex național muzeal « Astra » Sibiu, instituții care vă pot pune la dispoziție informațiile necesare.

Vicepreședinte
Iosif MOLDOVAN
Șef Serviciu Dezvoltare
Regională
Cosmin CORMAN

Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Sibiu

Vă felicităm pentru inițiativa creerii unei rețele de informare culturală, științifică și artistică privind satul românesc, asigurându-vă totodată de sprijinul instituției

Le mulțumim tuturor și îi rugăm ca, la rândul-le, să extindă rețeaua transmițându-ne noi nume din cât mai multe localități care să ne contacteze și cărora să ne putem adresa

noastre. Persoana de contact desemnată de către Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Sibiu este doamna Aurelia Marcu, consilier pentru cultură, culte, arte, programe. Adresle noastre de contact sunt
www.sibiu.djc.ro;
contact@sibiu.djc.ro sau
culturash@rdslink.ro

Director executiv
Dr. Vasile CRIȘAN

NOTA REDACȚIEI

*) Deoarece, scopul principal al proiectului nostru este de a realiza o rețea de relații cât mai directe între toate activitățile culturale din județe și localități, pentru cunoaștere reciprocă, întru-ajutorare și colaborare, publicăm răspunsurile primite cu tot cu adresele celor ce încep a deveni « antene » în cadrul acestui proiect, tocmai pentru a facilita, așa cum ne-am propus, legături directe între toți partenerii noștri din județe și localități.

Continuări din pagina 1

într-un singur areal a tuturor faptelor de cultură, cu atât mai mult cu cât problema existenței unui centru (Bucureștiul, în acest caz) care să impună norme și canoane, este o chestiune neactuală. Aș dori să precizez, pentru eliminarea posibilității neclarității pe care le-am dedus, faptul că Ministerul Culturii și Cultelor sprijină faptele de cultură în sine, considerând că acestea impun adevărata axiologie. Nu este vorba, așadar de o privilegiere a unui oraș (metropolă) în detrimentul altuia, întrucât astfel de clasificări ar fi în defavoarea culturii. Importantă este concretizarea efortului pentru ca

accesul la cultură să fie unul real... Dorindu-vă succes în toate acțiunile pe care le întreprindeți, vă asigur de întreaga mea considerație și gratitudine.

Dr. Virgil Ștefan NIȚULESCU
Secretar General al Ministerului Culturii și Cultelor

..... promovării culturii tradiționale. Suntem alături de dumneavoastră în materializarea unei asemenea generoase inițiative mediatice și recomandăm pentru colaborarea în acest proiect pe domnul Pavel Blaj, director al Centrului pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale – Suceava, instituție de

specialitate aflată în finanțarea Consiliului Județean Suceava, care poate fi contactat la tel/fax 0230/530126, mobil 0740343751.

Gavril MĂRZA
Președintele Consiliului Județean Suceava.

..... poată asigura obținerea (îndeosebi prin intermediul poștei) a cărților solicitate (oferite de edituri chiar cu reducere de preț) e un vis mai vechi al nostru care – iată – acum se află în pragul realizării. Să fie într-un ceas bun – și cât mai apropiat!

Tiberiu AVRAMESCU
Coordonator, Editura Fundației Naționale pentru Știință și Artă

VIITORUL NOSTRU SITE INTERNET

FĂCUT PENTRU INFORMAREA DUMNEAVOASTRĂ

ȘI PENTRU INFORMAȚII PRIMITE DE LA DUMNEAVOASTRĂ

EL VA DEVENI SITE-UL NOSTRU, AL TUTUROR, INTITULAT :

Acest site se construiește pentru informarea dumneavoastră culturală.

A tuturor celor care vor să-l viziteze.

Dar și a tuturor celor care vor să contribuie la realizarea lui.

Pentru că, fiecare dintre dumneavoastră puteți intra pe acest site și

introduce o informație nouă despre o manifestare, o apariție, o inițiativă, un eveniment sau un așezământ cultural din localitate, din județ sau din activitatea instituției ori firmei.

În acest fel vom realiza cu toții, informându-ne reciproc și vom putea folosi cu toții spre propria noastră informare :

**HARTA CULTURALĂ
A ROMÂNIEI
CONTEMPORANE**

Butoanele pe care le veți putea folosi vor deschide următoarele rubrici:

locuri de vizitat – manifestări culturale – manifestări tradiționale – apariții de cărți – reviste culturale – concerte – serbări folclorice - festivaluri, concursuri – conferințe – noutăți tehnico-științifice – universități populare – întruniri-simpozioane - muzee, expoziții, creație populară – patrimoniu cultural-național – inițiatives locale - invitații în comunele țării – evocarea de personalități ale locului și a unor evenimente istorice – condiții de turism cultural – burse și condiții specifice de învățământ – mecenat, donații și donatori - tabere de creație – noutăți ale asociațiilor de creatori – manifestări și evenimente cu caracter național – aici înscrieți dumneavoastră ceea ce credeți că am omis.

Știrile și informațiile cuprinse în aceste rubrici le vom primi chiar de la dumneavoastră ! – Deoarece site-ul va permite oricui să completeze un tabel care cuprinde datele esențiale ale fiecărui eveniment, noi preluându-le ca atare și organizând rubricizarea lor.

Pentru a dobândi aceste informații și a le înnoi săptămânal și lunar facem apel la :

- toți cetățenii iubitori de cultură,
- teatre, muzee, formații muzicale,
- editorii de cărți și reviste,
- organizatorii de spectacole,
- organizatorii de manifestări culturale,
- universități și institute de cercetare,
- toate instituțiile culturale locale,
- primării,
- consilii județene și instituții ale lor
- și la oricine are o inițiativă culturală

să folosească tabelul de mai jos enunțând pe scurt evenimentul după punctele din chestionar :

RUBRICILE FORMULARULUI DE INTRARE A ȘTIRII PE SITE

(atenție : dacă îl completați corect intră automat și se așează în ordine calendaristică)

1. Data (perioada) lansării, premierei, deschiderii, apariției, desfășurării, prezentării, etc, sau a începerii acțiunilor inițiativei.
2. Titlul, denumirea sau tematica evenimentului cultural (apariției, premierei, etc) sau a inițiativei locale, cu un eventual subtitlu mai larg.
3. Localitatea, localitățile, județul, zona; dacă are caracter național: firmă sau brand.
4. Instituția culturală organizatoare sau producătoare, editură, publicație, formație, teatru, muzeu, așezământ cultural, primărie etc. cu date elementare de contact.
5. Autor, autori, interpreți sau realizatori, personalități implicate, distincții obținute.
6. Posibilități de acces, participare, obținere, cumpărare (preț, perioadă, distribuitori)
7. Date de contact pentru comenzi, rezervări, detalii (inclusiv e-mailul de unde se transmite știrea).
8. Propriul site, dacă există și are o prezentare mai largă a respectivei noutăți sau inițiative culturale. (Spre acesta se va putea intra automat printr-un buton de link).

c@rte și @rte

(www.cartesiarte.myforum.ro)

Pentru fiecare știre sau noutate introdusă în rubricile acestui formular se permit maximum 500 de semne corp 9. De exemplu:

1. 12.02.07 – 14.02.07;
2. Colocviul armoniilor multimedia (al creatorilor populari și autorilor de softuri din zona Transilvaniei);
3. Brașov și Țara Bârsei;
4. Centrul Județean al Creației Populare, tel. 037234256;
5. Colectivul redacțional „Albina românească” și Editura Urania;
6. 20 lei taxă participare, 60 lei/zi asigurare casă și masă;
7. Daniel Bărăgan, bd. 1 noiembrie nr 21, tel/fax 0237410230, mobil 0722345234, e-mail: danielbaragan@br.astral.com;
8. www.baragan-urania.myforum.ro

(în total: 495 de semne)

În acest fel aveți posibilitatea să vă faceți publicitate dumneavoastră pentru evenimentele culturale pe care le organizați și le preconizați, anunțându-le dinainte prin lista noastră din care se vor informa toți cei interesați, ca și presa,

Dar ne dați și nouă posibilitatea să consemnăm realitatea culturală a întregii țări, din toate comunele ei și din toate județele ei, cărora le stăm la dispoziție, în rubricile :

- SĂPTĂMÂNĂ CULTURALĂ, LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ ÎN ȚARĂ
- HARTA FIECĂRUI JUDEȚ CU EVENIMENTELE LUNII RESPECTIVE
- PREZENTAREA FIECĂREI COMUNE CU INIȚIATIVELE EI
- RECOMANDĂRI ȘI APRECIERI ALE UNOR PERSONALITĂȚI CULTURALE PRIVIND EVENIMENTELE DIN DIFERITE DOMENII ALE CREAȚIEI CULTURAL ARTISTICE ȘI ALE VIETII LOCALITĂȚILOR

Prin toate acestea, vom reuși să realizăm împreună :

HARTA CULTURALĂ A ROMÂNIEI CONTEMPORANE

Celor care aveți un website propriu, cu prezentări mai ample, vă va sta la dispoziție, la sfârșitul scurtei informații pe care o transmiteți, un link prin care veți putea adresa invitația de a fi vizitați, noi devenind interfața dumneavoastră pentru relații directe între toți participanții la această rețea.

Iar pentru sugestii de completare ale portalului nostru și lămuriri suplimentare deschidem

FORUMUL CARTESIARTE

Iubiți cititori,

Prin introducerea știrii dumneavoastră, portalul nostru va începe să ființeze.

Prin introducerea link-ului spre site-ul dumneavoastră, rețeaua noastră care se dorește o interfață între toate acțiunile și inițiativele culturale din țară, va începe și ea să funcționeze.

Prin atenția pe care ne-o veți acorda și veți deveni, fiecare, “antene” ale acestei rețele culturale interactive, vom asigura funcționarea ei permanentă și o continuitate în realizarea tot mai completă a unei hărți a spiritualității românești.

Rugându-Vă să-i atrageți și pe alții, Vă informăm că, pe parcurs, acest site-internet se va dezvolta într-un portal care, pe lângă cele de mai sus, va cuprinde:

- O bibliotecă virtuală cu mii de cărți a căror descărcare se poate face în mod gratuit de către oricine pe suport electronic și pe hârtie;
- O Universitate Populară virtuală conținând cursuri și prelegeri care se pot sistematiza cum doresc organizatorii din fiecare localitate;
- O serie de albume virtuale cu reproduceri de opere de artă sau alte exponate, după cum va dori să-și alcătuiască fiecare muzeu, expoziție sau casă memorială;
- O colecție virtuală de albume muzicale după cum vor oferi producătorii și studiourile;
- Un forum deschis dezbaterilor culturale pe care le vor modera personalități de prestigiu din lumea academică și artistică.

Astfel, cu contribuția informativă a fiecăruia dintre dumneavoastră, vom realiza împreună o imagine virtuală a contemporaneității noastre culturale și a inițiativelor locale în:

PORT@LEU

GRUPUL SINODAL ANTICOMUNIST

(continuare din pag.4)

Grigorie Leu aflându-se și chiar adunându-se multă elită basarabeană în anii 1944 - 1947 și fiind vizitat de alți confrăți ierarhi, a început să se țină legătura cu un număr din ce în ce mai numeros de arhierii, ca o reacție firească la intențiile sovietice de a subordona BOR și a transforma Patriarhia din București în Sovrompatriarhie. Astfel, în 1948 s-a coagulat o mișcare protestatară a unor sinodali împotriva agresiunii sovietice, care avea să se numească, ceva mai târziu, Grupul de rezistență al celor șapte sinodali drept-credincioși anticomuniști, ce urmărea să mențină autocefalia BOR. Grupul mișcării de reală rezistență națională a celor șapte episcopi, constituiți într-un adevărat sinod secret, a început a prinde contur și, pentru mai multă siguranță, câteva adunări au continuat în casa avocatului Ioan C. Leu din Medgidia, fruntaș al PNL și frate al episcopului Grigorie, sau la reședința episcopală din Constanța și s-au permanentizat la Mănăstirea Techirghiol, sub pretext că opozații Antihristului cominternist își tratau reumatismele cu băi de nămol. La Medgidia veneau pentru a se consfățui, în afară de vlădica Grigorie al Hușilor și episcopul Chesarie al Tomisului, care-și făcuse studiile în Italia și avea bune relații de transmis mesaje, aducând acolo o rudă a lui Horia Grigorescu, fost ambasador rămas la Paris, venea juristul Puiu, o rudă a lui Visarion Puiu care ajunsese deja în occident, droghistul Tanașoca, care avea rude fruntași legionari în străinătate și alții opozați ai Antihristului cominternist. După alungarea regelui și după așa zisa naționalizare, episcopul Grigorie Leu a intrat în atenția poliției politice din România, condusă de KGB. Într-o sesizare a Serviciului de Siguranță a Jandarmeriei se preciza că "acțiunea de urmărire a episcopului continuă". Ca urmare a acestei acțiuni polițienești, fuseseră arestați o serie de călugări și preoți basarabeni cărora le dăduse adăpost și care duceau încăpastorale în satele de peste Prut, binecuvântând, în secret, cu câte o slujbă oamenii ai căror preoți fuseseră deportați și reușind să treacă înapoi prin vaduri numai de noi știute.

Aflat chiar pe graniță, episcopia Hușilor a facilitat, în primii ani, asemenea legături spirituale, martiriul de mai târziu al episcopului Grigorie venind și din acest motiv deoarece, încă din 1947, la ședința Adunării Deputaților din 13 august, deputatul comunist Al. Popescu-Ciorani vine în plen cu documente „„demascatoare“” a acțiunilor antisovietice de la Huși, pornite din îndemnul episcopului, îl declară pe acesta dușman al noului regim și exprimă cererea expresă ca episcopul Grigorie Leu să fie judecat pentru crima de a fi naționalist și a se opune sovietizării, cerând deferirea lui la Curtea Criminală. Episcopul Grigorie, în sarcina și calitatea sa pe care o avea în Sfântul Sinod, de a conduce Secția Misionară, cuprinzând și parohiile Ortodoxe ale românilor din emigrație, coordona activitatea tuturor bisericilor și mănăstirilor ortodoxe ale diasporei române din străinătate, pe care, în noile realități istorice, guvernul Groza, la ordinul KGB-ului, plănuia să le treacă sub ascultarea Patriarhiei Ruse, înființată de I. V. Stalin. La începutul lui iulie 1948, după o discuție ce a avut loc la Patriarhia BOR, unde a aflat despre ceea ce Moscova punea la cale, Vlădica Grigorie s-a dus direct la Medgidia pentru a-l informa pe episcopul Chesarie de Tomis și a stabili ce măsuri trebuie luate. Cei doi arhierii au purces, apoi, la frații lor din Sinod, ce-i așteptau la Mănăstirea din Techirghiol. Conducătorii spirituali ai mișcării de salvare națională, autentica elită a chiriarhilor Bisericii Ortodoxe Române, pe care deținutul Leu Vasile nu i-a desconfiră torționarilor, în pofida caznelor la care a fost supus, era alcătuită, după cum rezultă dintr-un Raport ce se păstrează în Arhiva Consiliului Național Român din Washington, din: „Gherontie Nicolau fost la Constanța, Grigorie Leu de la Huși, Cosma Petrovici morți - și Antim Nica de la Galați, Partenie Ciopron, fost episcop al Armatei, Eugen Laiu din Bucovina și Chesarie, fost la Constanța, apoi, la Galați, în viață încă”. Vlădica Grigorie le-a relatat celor prezenți faptul, că la cabinetul lui Emil Botnăraș, care a controlat multă vreme Guvernul Groza, ca secretar general al Consiliului de Miniștri, au fost cerute și centralizate toate listele cu toate parohiile și mănăstirile românești din străinătate, precum și tabelele cu monahi și slujitori români, de pe lângă alte lăcașuri ortodoxe. După o atentă clasificare a lor, pesemne la Moscova sau de către consilierii sovietici, Petru Groza a transmis Sinodului ucuzul de a se indica acestor preoți să se supună ierarhic episcopiiilor ortodoxe ruse din străinătate. Și nu acelora independente, care-i reprezentau pe ruși

albi, ci să devină sufragane ale acelor episcopii care țineau de Patriarhia Moscovei, înființată de Stalin în 1943. Prin aceasta, orice episcopie românească din străinătate urma să se desființeze. Nu era nici greu pentru că ierarhi nu prea rămăseseră, iar mitropolitul Visarion Puiu, fugit din țară, din pricina condamnării la moarte, nu avea putere de a-i aduna pe toți în jurul său, fiind bolnav grav, într-un sanatoriu elvețian, unde i se cerea să treacă la catolicism. Așadar, români și de limbă română puteau rămâne doar preoții simpli, cei care aveau contact direct cu enoriașii din diasporă. Ierarhia superioară fiind asigurată de moscoviți, era limpede că puterea sovietică, experimentată în a-și infiltra oamenii în coloniile emigranților, dorea să pună mâna, în acest mod, și pe emigrația din țările pe care le cucerise, asigurându-se astfel că va putea să anihileze reacțiile din Occident împotriva guvernelor promoscovite, pe care le instalase în statele satelit. După aservirea țării, se urmărea și aservirea diasporei sau, cel puțin, anihilarea reacțiilor ei prin acest control asupra bisericilor naționale în jurul cărora, este știut că se strânge diaspora. La întâlnirea avută cu șeful guvernului, Petru Groza, vlădica Grigorie demontase planul perfid bucată cu bucată și apelase la simțămintele de fiu de preot ale acestuia, de a nu lăsa să se instaureze o Sovrompatriarhie. Lucrul acesta s-a auzit. Nu se știe dacă de la groza, sau de la cineva infiltrat în discuțiile grupului de ierahi naționaliști. Pentru că numirea lui Iustinian Marina, om al Partidului Comunist, în fruntea Bisericii Românești, a fost făcută prin presiuni în Sfântul Sinod, din care s-a distanțat un grup de episcopi drept-credincioși rezistenți, cum se preciza într-un document din Arhiva Consiliului Național Român, din Washington. În aceste adunări clandestine de la Techirghiol, ei căutau calea de contracarare a expansiunii, fără limite, a imperialismului sovietic, încercând menținerea statutului Bisericii Naționale Autocefale, cu sprijinul solidarității creștine, ecumenice. Ei s-au hotărât să trimită un om al bisericii române dincolo de hotare, în Europa Occidentală, se preciza într-un raport al diasporei, ca să lămurească lumea civilizată asupra suferințelor credincioșilor români, fie ortodocși, fie greco-catolici, și ca să contribuie la restaurarea viitoare.

Primind ecumenicele promisiuni de sprijin, ei l-au ales pentru această misiune, pe protoiereul militar Victor Leu, tânăr încă, fiu al episcopului naționalist Grigorie Leu, după cum raporta profesorul Aurel Decei, reprezentantul Comitetului Național Român din Istanbul, președintelui Comitetului Național Român de la Washington. Ei au stabilit ca protopoul Vasile Leu, deoarece îi murise soția, să fie călugărit, așa cum o cer canoanele ortodoxiei, apoi, prin intermediul relațiilor lor externe, au sprijinit evadarea din lagărul socialist a acestuia, însărcinându-l să adune laolaltă pe toți reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române din afara granițelor țării, cu sprijinul Consiliului Ecumenic (World Church Council) și să-i ajute pe năpăstuiții care colindau lumea înspăimântați de represiunea invadatorilor asiatici. Planurile adevăratei elite a Bisericii Ortodoxe Române, care urmăreau salvarea țării prin Biserica națională, s-au materializat prin toate acțiunile întreprinse de emisarul lor în Europa Occidentală, arhiepiscopul Victor Vasile Leu, sprijinit de Consiliului Ecumenic, pe care le vom reconstitui cu ajutorul materialelor emise de torționarii Securității, a aceluia aflate în arhivele asociațiilor românilor din exil, aceluia păstrate de familie, a memoriei participanților la evenimente și a martorilor oculari.

Prof. Paul Leu
Kenmore, Wa - SUA

NU UITAȚI ABONAMENTELE LA:

Albina românească

SE MAI POT FACE DOAR ACUM PENTRU
ANUL 2007
LA FACTORII POȘTALI
cu numai 24 lei pe întregul an
cod publicații poștă 19086,

RESTITUIREA POEZIEI:

D. Ciurezu

Cununa soarelui

OANCĂ S-A NĂSCUT DIN BURNIȚI, DIN PĂMÂNT

Oancă s-a născut din burniți, din pământ
Trup de piatră, rod de vânturi, joc de fiare;
S-a spălat cu rânza zării peste ochi
Și și-a pus zăbun pe umeri, vig de soare.

A crescut c-un mal de spate și putere,
Lat cât drumul, cât loitra de la car;
În mânia lui de brațe este-n stare
Să răjghine o pădure de stejari.

Sufletu-i, ca unda-n iazuri, se rotește
Peste lunci, peste zăvoaie, prin livezi;
E argat la poartă-naltă a primăverii
Și-mpărat cu drept de moarte-ntră cirezi.

Când se-ndreaptă, lin, cu ciurda, către padini
Să se piardă printre branșiți și coclauri,
Inima-i e numai chiot și lumină,
Iar privirea-i haideucească, zbor de grauri.

III

Când coboară din parânguri, către padini
Cu cireada legănată și sătulă,
Ține băta strânsă-n spate, și-n sprânceană,
O țurcană, frântă-n două, de căciulă.

Pieptul gol, cămașa ruptă și murdară,
C-un chimir bătut în nituri la mijloc,
Strânge-un snop de vânturi aspre și de ploii
Și-un cuptor de azimă caldă și de foc.

A trăit numai prin sihle și pustii,
Doar cu iarba și cireada care-o paște;
N-a râvnit grămăzi de aur, nici palate
Și nici ura dintre oameni n-o cunoaște.

Luncile îi sunt averea și podoaba;
Cerule glugă de seninuri și iubire;
Pe pământ își pune capul când adoarme
Și din stele-și face-n pleoape coviltire.

IV

Doar cu câinii mai vorbește câteodată,
Când s-adună de prin hăuri să se culce
Și când noaptea-n hundă neagră de dimie,
Trece-ncet, cu pas de lotru, prin răscruce.

VĂ PREZENTĂM FRAGMENTE DINTR-O NOUĂ CARTE:

...Ei făcuseră la Constanța un cerc literar în jurul revistei „Zări albastre”, dar mentorul acesteia, profesorul Ioan Micu, fusese arestat; Constant Tonegaru, Dimitrie Stelaru, Pavel Chihaiia, celebrul aviator Agarici (al cărui nume rima cu „să vâneze bolșevici”) și Mircea Mărcoi care luase premiul național de poezie în 1942 sau 1943 pentru balade și scrisori lirice trimise de pe frontul din Rusia, se ascundeau ca muncitorii zilieri fugiți de sub urmărirea din București; ziarul „Cuget liber” se transformase în „Dobrogea nouă”, iar niște propagandiste de la „Ajutorul roșu” ajunseseră îndrumătoarele minorilor setoși de literatură cărora, ca să-i poată mai bine controla, le-au dat pentru cenaclu o mansonă unde ei mai și dormeau ducându-și viața boemă. Acolo, povestește tatăl meu, a oprit într-o noapte un șir de basculante de la proaspăt deschisul șantier al Canalului și cineva a început să bată-n poartă întrebând: „Alo !...Aici e scriitorii ? !”...Când li s-a deschis, basculantele au început a intra câte una răsturnându-și în curte încălcătura. Iar când au venit zorii, elevii-scriitorai care se pregăteau să se ducă la liceu s-au trezit cu un deal de cărți basculate în toată curtea. Explicația a venit la apariția „tovarășelor” ce-i controlau: La București

poem - fragmente

-Bine mă, Dudău, plăvane, unde-ai fost,
Că nu te-am văzut pe-aicea de la toacă?
Umbli-ntruna ca nărodul pe hârtoape
Parc-ai fi un cățelandru, mort de joacă.

Dacă da-n cireadă lupul, ce făceam?
Cine l-apuca de chică să-l jumoale?
M-ai lăsat cu Griva-n brațe și Abraș
Și-ai plecat la fete-n sat, să dai târcoale.

Și-apucându-i capu-n palme îl desmeardă,
Iar Dudău îi linge mâna rușinat:
-Mă să știi... dacă nu ești om de treabă
Eu pun băta pe cojocu-ți... și te bat...

VIII

Și-au sărit peste ostrețe, zarzări albi
Și-au bătut în geam la oameni vestitor;
-Haide Oancă, strigă-ți câinii, ia-ți cireada,
C-a trecut desculță ziua spre izvor.

-,Hai Dudău, fă drum înainte, către padini,
Că ne-asteaptă vânturi grele și jivini;
Baba - Dochia - stei de piatră, și-a lăsat
Mițe albe și cojoace-n mărcini.

Na Miercan, mânca-te-ar lupii și tăunii
Tu n-ai cum crește iarba sus în prund;
Cum prin văi de păcle vineți și coclauri
Dihori albi de iarnă moartă se ascund.

Hăis Duman, spre vadul zării și-al luminii
Că mi-e inima de sete, grunji de soare,
Parc-aș vrea să strâng în brațe, lumea toată
Și s-o dau de-a berbeleacul pe ogoare”.

MĂRIA E FATA AMIEZII DE VARĂ

X

Măria e fata amiezii de vară
Cu trupul pietros ca mărul domnesc,
În pulpele-i rumeni bujorii se bat

ALĂUTA ROMÂNEASCĂ
SUPPLEMENT LITTERAR
A
ALBINEI ROMÂNEȘCI.

TARRU. 15. IULIUS 1898.

Și-n umeri arinii svăcnind înfloresc.

În iia ei albă, plesnită de vieată,
Cresc faguri de miere și bulgări de maci
Și-n mersul ei tânăr, îi tremură sânii,
Ca puții de mierlă năprui și buimaci.

Măria e fata crescută-ntră branșiți
Cu sboruri de presuri, cu jocuri de mânze;
Privirea-i e verde ca cimbrul sălbatec
Și fruntea-nălbire-nsorită de pânze.

Lumina o strânge cu brațe de soare
Și-o mușcă de umeri, de smeuza gurii;
Și-așa cum aleargă sărind speriată
Pare svăcnită din coapsa pădurii..

XII

Când trece prin iniști, cu cioporu-n văi
Tâind dimineața cu glesne de rouă,
Din pânza luminii cântând și-mpleteste
Marama ei caldă, subțire și nouă.

Și sufletu-i proaspăt, ca râul de munte
Se joacă pe ierburi, pe prunduri de flori;
Și-așază de trunchiuri, se leagănă-n crengi
Și râde-n dumbrăvi de cicori.

Alaiuri de fluturi îi ies înainte
Cu munta lor albă domnească;
Lăcustele-n glumă îi sar pe picioare
Și găzele vin, în drum, s-o privească.

Întreg răsăritul îi cântă în trup
Cu păsări, cu lunci, cu izvoare;
Și câmpul de țarini, scaldat în lumini,

se tipărise catalogul cărților ce trebuiau epurate, adică scoase din biblioteci și arse sau date la topit, asta nu se precizase încă ci, în ordinul trimis la fiecare județ, erau menționate doar anumite titluri - volumele Antoneștilor, Mein Kampf al lui Hitler, câteva cărți legionare, altele de propagandă antibolșevică ce trebuiau alese, împachetate și trimise la centru. Dar catalogul cărților epurate forma el însuși volume groase care, dacă socotim câte un rând pentru titlu și autorul fiecărei cărți, cuprindeau mii și mii de lucrări care trebuiau aruncate din toate bibliotecile țării. Și, cum fiecare cămin cultural, din fiecare comună, avea câte o bibliotecă, tovarășele au fost operative: N-au mai stat să ia titlu cu titlu, ci au trimis basculantele de la Canal cu ordin pentru fiecare comună, fiecare școală, ba chiar și așezămintele culturale mai mari, să răstoarne-n ele bibliotecile existente. Iar acum, tinerii aceia cu nebunii literare n-aveau să se mai ducă la liceu, le motivează ele absentele, ci rămăneau acolo să caute în muntele acela de cărți volumele ce trebuiau împachetate și trimise. Restul ?... A fost chemat administratorul care a dat cheile de la un beci disponibil și aveau să fie aruncate acolo până la noi ordine.

Indicația s-a executat, tovarășele care se ocupau în felul acesta de cultura județului au fost mulțumite, dar a rămas beciul acela de mare tentație unde

În sângele-i tânăr, svăcnește și-nfloare.

XIII

De la Strâmba, mai la vale, către măguri,
Cioporul se risipește, pascănd soare
Și Măria stă-ngropată în bueze și lumină
Lăsând gândul răgălie pe ponoare.

De pe sold zăvelca-i cade ca păstaia
Și-și lipește coapsa goală de pământ;
Între armuri simte vieța cum smucește
Ca frunzișul unei tufe, smuls de vânt.

Își strivește sânii ceteri între mâini
Și-n chilimul ud, de troscol, îi apasă;
Ar vroi să vie ursul din pădure
Să-i mănânce ca pe-o coarnă, gura arsă.

Și cu nări de ciută sue, tremurând,
Își îmbuibă trupul cald cu primăvară;
Tot pământul sue-n ierburi și-nfloarește
Iar din carnea ei fierbinte, păsări zboară.

**CU NĂRI CALDE DE JIVINA
ȘI DE SOARE**

XV

Oancă stă proptit în bătă și privește
Cum s-alintă-n valuri câmpul - prestelci verzi,
Cum o șoavă lin rotește peste padini
Și pădurea cum se-ntinde spre cirezi.

Ochii lui, pândari de câmpuri și muncele
Plămădiți în funduri negre de păduri,
Aprind gene-ntunecate și ocholuri
De furtuni deslănțuite și lupi suri.

Stă așa, cum stă gorunu-n piept de mal
Pândind veacuri de lumină și de ploii;
Must amar de trunchiuri tari îi sue-n umeri
Și tot sufletu-i miroase a zăvoi.

Ar vroi să dea un chiot pân la cer
Să s-audă peste tot că-i primăvară;
Că s-a spart obodul iernii, drept în două
Și cireada bucuriei, paște-afară.

XVIII

Și pornind cu turma-n leagăn spre pârâu
Lălăind un cântec oarzan de vâcar,
A zărit-o pe Măria-ntr-o bueze
Descântând un lujer tânăr de nufar.

- Gene lungi de noapte-adâncă se sbăteau
Peste ochi, ca două aripi de răgace
Și tot trupul ei de muguri, îl simtea
Cum de soare și de svăcnet se desface.

VĂ PREZENTĂM FRAGMENTE DINTR-O CARTE:

băieții au tras un fir pentru bec și și-au petrecut zile și nopți tolănți pe cărți și citind, care mai pe alese, care la întâmplare. Beciul cu cărți devenea o atracție și, pentru ca să nu se ajungă la vreo belea dispărând (și, mai ales, apărând în altă parte) ceva, s-au stabilit discret niște ore și s-au pus două lacăte, cheia unuia fiind la Dimitrie Stelaru, iar a celuiilalt la tatăl meu, pentru ca amândoi să deschidă și amândoi să știe numai oamenii de încredere din cenuclu, care intrau acolo. În rest, paza era o plăcere pentru că puteai citi și dormi pe cărți zile și nopți.

La o vreme, povestește tatăl meu - cum întotdeauna când avea ceva bani, în drum spre liceul unde băieții aveau cursuri după amiaza, clădirea lor fiind ocupată de comandamentul rușilor, se opra la taraba anticarului de lângă vechea geamie - începe să găsească la acela volume mai interesante, cărți mai rare, ediții la care oamenii nu prea renunță. Și, pe măsura buzunarului, cumpără dintre acestea. O dată, de două ori, iar când dă de un exemplar cu totul deosebit, pentru care ar fi trebuit să facă rost de bani, îl întreabă pe anticar dacă i-l poate reține, sau poate vorbi cu proprietarul în acest sens. Iar acela îi spune discret că va încerca, dar nu crede, pentru că e vorba de un poet nevoiaș care-i aduce de câțiva vreme cărți, dar îi cere banii repede. Atunci tata și-a pipăit cheia pe care o avea în buzunar imaginându-și-l clar pe Stelaru, cu modul său misterios scoțând cărțile de sub pardesiul trențuit pe care îl descrieseră și Lovinescu, așezându-le sub taraba anticarului și șuierându-i cu gândul la cinzeaca pe care și-o dorea: „Dă banii, dă banii!”... În amintirile lor din tinerețe, Stelaru apare ca un haotic geniu bun și rău, în același timp, el fiind veșnicul boem care, în ciuda vârstei diferite, nu se sfia să-i taapeze pe puști și să bea de la oricine. Cât despre forțarea lacătului a cărui cheie era la tatăl meu, a recunoscut cu franchețe, chiar dându-și importanță și chiar exagerând în materie de lectură: „Sunt cărți pe care le-am fumat de multă vreme, d-aia mi-am permis să le vând. Nu te teme că fac scandal

- „Măi Mario, ține-ți cintezele-n iie
C-au venit la mine-n padini, la cirezi
Și mi-au ciugulit din palmă, și-au cântat
Despre-o fată-mbobocită-ntr-o amiezi.

De-or veni și mâine iară ca să-mi cânte
Am să fac în suflet toriști să le prind,
Că mă-ndeamnă-un gând zănatec către tine
Când te-aud trecând prin luncă hăulind”

**CÂND MIROS DE UNDĂ
DULCE CÂND AMAR**

XXIII

De trei zile bate-n inima Măriei
Ghionoaie de lumină și de gând;
Când tresare speriată ca o frunză,
Când se uită peste lanuri tremurând.

Îi ard brațele și sânii - jeregai
Și pe coapse-i curge spuza din țării;
Pare toată-un grunț de flăcări asvârlit
Peste câmpul răvășit de ciocârlii.

Cioporul, mai mult aleargă decât paște
Când pe cline, când pe văi, când pe tarlale;
Abia sue dimineața pe colnice
Că o ia de-a rotogolul către vale.

Ar vroi să-și vâre trupul în pământ
Ca-n răcoarea lui de ploi să-l potolească,
Să n-audă cum prin ramuri arde cântec
Și frăgarii prin dumbravă prind să crească.

XXIV

Ajungând cu turma-n goană la pârâu
Smulse straele de flăcări de pe ea
Și sbucnită ca o știmă de lumină
S-aruncă în apa-adâncă ce rotea.

A pornit așa înot, în susul apei
Ca o mreană de argint ce se răsfăță;
Înoata să-și ostenească trupu-ncins
Și s-o bată valul rece drept în față.

Se-ndoa sub unda creată și sticloasă
Printre scorburi de lumină și răcoare;
Când pierea ca o svârlogă în adâncuri,
Când țășnea pe sforul apei drept în soare.

Și-a-notat așa într-una-n apa adâncă
Până i-a trecut prin coapse frig de sară
Și-a simțit cum de pe maluri, ca o vidră,
Umbra luncii se târășe și coboară.

XXV

Și pornind cu turma-n grabă către sat

Prin amurgul strâns în ochiuri și hârtoape,
Mai simtea în trupul proaspăt cum se sbat
Văltori mari și repezișuri reci de ape.

Mirosea a iarbă udă și-a pământ,
Curpeni tineri, ruți de pietre și șuvoae;
Mai simtea cum chinga apoi o cuprinde
Și grumazul lin pe armuri și-l indoae.

Între umeri simtea valul cum se sparge
Jocul lui cum se desface pe șerteată;
Cum o gădilă pe coaste și pe solduri
Și cum șerpue pe pulpe-n glumă creață.

Parc-ar fi sdrobit cu trupul foi de brustur
Și vârșari de ismă verde și lăstar;
Că simtea în mersu-i sprinten cum se-nalță,
Când miros de undă dulce, când amar.

**AMÂNDOI LEGAȚI ÎN
BRAȚE CA-N VERIGI**

XXVIII

A pândit în brașiști Oancă zile-ntrégi
Lângă toriștile-ascunse-ntr-o răzoare;
A tot prins mereu la cintezi rătăcite
Și-a făcut din gânduri cuib la fitecare.

A-nvâtat să schimbe cântul după ele
Când ca picurul de ploae, când ca vântul,
Când ca unduirea lină de grâu verde
Ce se-ndoaie ca să mângâie pământul.

Și-a crescut pe vrană-n fluer levântică
Și dogoare grea și dulce de sulfina;
A strâns freamăt de pădure-nnegurată
Și ogoae rotitoare de lumină.

Când începe lin să cânte prin colnice
Suind dealul către măguri, plin de rouă
Vin dumbrăvile de păsări să-l asculte
Și Măria stă năucă, ruptă-n două.

XXIX

Într-o zi-ntr-o cireada de la râu
A zărit-o pe Măria-ntr-o colnice,
Căuta prin tufa deasă de lăstari
Un cuib nou, făcut în foi de-o pitulice.

Îi rupseseră lăstarii iua toată
Și pe umeri se bătuseră glădici;
Mămile vrăjite-n lună, pân la coate,
Erau ghiare sângerate și arnici.

Se făcuse val de flăcări căutând
Și-o mușcaseră cornecii de picioare,
Iar deasupra pitulicea ciripea
De credea că vine uliul s-o omoare.

cucoanele alea de la propagandă. Nu sunt cărți epurate ca să le remarce cineva. Sunt din alea admise, dar ele nu le-au mai controlat fiindcă au încărcat bibliotecile la grămadă. Uite, îți promit că nu mai fac; iar restul de bani pe care-i mai am de luat de la anticar îi bem împreună”... „Cred și eu că-i bem împreună - a răspuns tata -de vreme ce-s banii mei, dați de mine anticarului!”...

Mai avem și astăzi, în bibliotecă, vreo câteva volume plătite de tatăl meu anticarului, în vreme ce fuseseră sustrate de sub propria sa cheie. Au numere de inventar ale bibliotecilor din toată Dobrogea, pe care propagandistele alea inculte și dictatoriale ce dominau cultura oamenilor muncii le-au răsturnat în basculantele ce cărau pământul săpat de autorii lor închiși la Canal. Pe lângă gestul propagandistelor și al șefilor lor care ordonaseră așa ceva, găinăria lui Stelaru rămâne un simplu amuzament.

Peste ani de zile, când s-a întors din China în care revoluția culturală a lui Mao distrugea toate valorile condamnate a nu fi proletare, tata l-a căutat pe Stelaru, l-a invitat la noi ca să-i dea să guste votca de orez și i-a povestit indignat cum, din pelicula unor filme celebre - aruncate de toriștii revoluției din cea mai bogată arhivă de filme, care avea copii rare, pentru că în alte țări copy-rightul obliga să fie arse după un număr de ani, dar chinezii le păstraseră - derbedei inconștienți de pe stradă rupeau bucăți legându-le perforațiile ca să folosească strălucirea celuloidului pentru a face rame portretelor lui Mao. „Păi vezi, a spus atunci Stelaru cu umor - eu am făcut un gest de cultură furându-ți cărțile de sub nas!” Fuseseră mentorul lor, Stelaru, în toate cele mai vicinate apucături ale boemei, în micile pungășii la care-l făcea să se preteze sărăcia, dar și-n menținerea unui climat poetic așa cum criticii literari ai partidului urmăreau să distrugă, ca și-n transmiterea, dacă nu doctă, oricum ca talent molipsitor, a stării interioare de poezie de mare calitate, indiferent că vine din meșteșug sau

Și cum sta îngenuchiată-ntr-o lăstari
Cătând cuibul pitulicii printre frunze,
A sărit din tufe Oancă, pe la spate
Și-a mușcat-o ca o fiară, drept de buze.

XXX

Ea cu gura-nsângărată ca gorgana
Se sbătea cuprinsă-n brațe ca-n obezi,
Îl lovea cu pumnii-n față de mânie
Și-l mușca țâșnind venin din ochi-i verzi.

Tremura ca varga toată, speriată
Și svăcnea ca o lupoaică prinsă-n fiare;
Ar fi vrut să-i scoată ochii din orbite
Și să-nfigă-adânc în trupu-i, mii de ghiare.

El râdea cu gura plină de lumină
Și-o strângea mai cu putere de mijloc;
O simtea cum se topește de căldură
Și cum sânii de strânsoare îi iau foc.

Și-amândoi legați de brațe ca-n verigi
S-au bătut, ca două fiare, scoși din fire;
El o săruta sălbatec și-o strângea
Ea-l mușca, lovind cu pumnii în neștire.

XXXI

S-a sbătut așa Măria până când
Toropită de strânsore s-a dat prinsă,
Cu mijlocul frânt în două ca o nalbă
Și cu gura rod de sânge-ntredeschisă.

A căzut polog în brațe, mai mult moartă,
Cu suflarea-ntretăiată și greoaie;
Se făcuse ghem la sânii-i tremurând
Și scâncea ca o jivină prinsă-n ploae.

Se-nălța prin trupu-i ruga rotocol
Ca o viță de lumină-n tremur cald,
Iar din ochii mari de ghiocuri stau să cadă
Două boabe împietrite de smarald.

„Nu ți-am spus Mario neică, c-o să-ți prind
Toate cîntezile-n vale la izvoare,
Și-o să fac din ele horă pentru suflot
Și cuib cald de-nrăgostiri la fiecare”.

XXXII

Și-a trecut un nor de vară peste ei,
-Uger greu de umbră deasă și de ploae;
A vărsat găleți de vieată peste câmpuri
Și grămizi de pietre rare prin zăvoae.

I-a udat, ca pe șopârle, pân la piele
Și i-a strâns, polog de iarbă, pe pământ;
Șimțeau rodul cum svăcnește în adâncuri
Și se-nălță, plin de freamăt, trunchi în vânt.

din dicteu așa că, în plin proletcultism, în plină dictatură culturmică de ploconire în fața prostioarelor scrise în stil vetust de stalinistiții ruși, ei au continuat a trăi o romantică boemă comunicându-și lecturi de mare calitate din literatura universală, iar câțiva dintre cei mai vârstnici, pe lângă libertinajul condamnat de oficialitate, le-au transmis și suflul literaturii românești cu adevărat moderne și europene, așa cum ajunsese în preajma celui de al doilea război mondial.

Fugărit pe atunci din București, ca și Tonegaru, tocmai de confrăți care le invidiau talentul, dar care ascultau servil de aparatciiii ce voiau să rusifice literatura, Dimitrie Stelaru fusese vedeta literară a anilor 1942 - 1943, celebru atât pentru culmea vagabondajului boem pe care o atinsese, cât și pentru două volume de versuri de mare valoare, primit cu dragoste în saloanele literare și de Rosetti la Fundațiile Regale, răsfățat de revistele vremii care se minunau de unde atâta rafinament și modernitate literară la un om despre a cărui școlire nu se știa absolut nimic, capabil (ca și Tonegaru a cărui poezie chiar cultiva exotismul) să-ți spună fantastice povești de voiaje intercontinentale când el călătorise doar pe paginile atlasului ferfenițit cu care dormea sub cap.

Era o figură rară și purta în nespălarea lui un grăunte de aur căruia i se simțea strălucirea, cum iarăși precizez că afirmă tatăl meu, iar o literată la modă prin cafeneaua bucureșteană, fără să renunțe la aspirațiile ei care se realizau prin cultivarea corifeilor literari, n-a vrut nici să piardă șansa de a se înrudi cu genul lui de mare viitor și i-a propus să-l însoare cu sora ei, care avea o zestre frumuseală, fiind fată de serioși negustori sibieni. Stelaru n-a dat deloc înapoi fiind vorba de zestre și a acceptat un drum la Sibiu, ca și costumul de haine de care colega sa i-a făcut rost din garderoba mai uzată a unuia dintre maestrții pe care-i frecventa răsfățându-se.

În același timp, tânăra scriitoare a telefonat la Sibiu avertizându-și familia că vine cu un geniu pentru odrasla mai nerealizată și atenționându-i că geniele au

Când trăsnea, se luau în brațe cu putere
Și Măria-și pitea capul lângă piept;
El râdea, privind pădurea cum se sbate
Și cum trâmba grea de ploae cade drept...

Și-au rămas acolo-n câmpuri cu stejarii
Și cireada risipită peste văi;
Pân s-a-ntins peste pădure Curcubeul
Și-au țâșnit, de peste dealuri, pâlăli.

XXXIII

S-a bătut potecă nouă prin colnice
Năvădită și aleasă-n fir de soare,
Cu brândușe de chindie prinse-n șolduri
Și bujori de vâlnic roșu la chetoare.

Din huceagul plin de pânuri și beteală
A scos capul balaoaicheș un taraf:
„Dați-i drumul baragladini, căci c-un pumn
Toate naturile nopții le fac praf”.

XXXIV

Și-a pornit un cântec dulce și sălbatec,
Ca un fulg de păpădie smuls de vânt;
Când sălta cu ruga-n aripi către cer,
Când cădea robit de patimi spre pământ.

Apoi iar s-a prins de ramuri, fir de-argint,
Și cercei de acioae peste lunci,
Ca din nou din matca-i dulce să tresară
Într-un joc de boabe albe și ierunci...

Și-a crescut prin noaptea-naltă și albastră
Ca o nuntă de luceferi peste căi;
A-mpletit o leasă albă peste creste
Și năvod de iederi grele peste văi.

DUCEA FATA RĂDĂCINĂ DE NĂVALNIC

XXXV

Au venit morari din lună și din stele
Purtând ghebe lungi de pulberi peste spete
Și alături morârțile, cu mâini albe
Și cu trupuri, vârf de trestii unduiete

De prin lunci legate-n stelbe s-au grăbit
Fete-nvoalte, ca mireasma de ușoare,
Ca să țese zestre nouă de mireasă
Și chilimuri de lumină și de soare.

Au venit de peste dealuri și bungete
Toți pândarii de colnice și de zări
Și-n rădvane aurite, de scoici albe,
Au venit un cârd de rude, de pe mări.

Și-a pornit peste întinderi ramăt viu
Purtând zvon de bucurie peste tot;
Suna iarba de sandale și de rouă
Și veneau din câmp copacii cot la cot.

NUNTA MARE-A PRIMĂVERII ȘI-A IUBIRII

XLI

...Din lăstari au prins să vie într-un suflot
Cu-alăute de mătase, păsări mii
Și-au venit să dea o mână cumetriei
Cinci tarafuri de mari meșteri de pe Jii.

Acolo-n ocolul verde de pădure
Între cer și-ntr-o pământ se pregătea,
Nunta mare-a primăverii și-a iubirii
Când pământul supt în ramuri, flori creștea.

XLII

Sub boltirea de lumină și de frunze
S-a încins un cerc de horă legănată,
Numai Crai, ca miezul zilei și Crăiesă
Prinși de mână, ca-mpărății, ochii-și cată...

LI

Și-a suit în vârf de dealuri toată gloata
Ca o pulbere de stele și de larmă;
Și-a pornit în patru vânturi zvon de seceri
Printre țări de grâne coapte și aramă.

LVI

Singură pădurea-n dealuri stă de pază
Cu podoaba de lumină la picioare;
Când se sbate vântu-n ramuri, parcă simte
Rădăcini de ploae caldă și de soare.

În obraji o bate șfical și-o pătrunde
Și vâltoare de frunze moarte o colindă,
Dar ce-i pasă, când puterea ei de vieată
Ca și flacăra din cremenii, stă-ntr-o ghindă.

Ce-i o vară de avere pentru ea?
Sau podoaba de lumină și iubire?
Toate sunt un joc de volburi și năluci
Din a vieții ne-ncetată prăvălire.

Tot ce piere este-n viețea care vine...
Tot ce rade este-n moartea care crește...
Și cum stă pădurea-n vânturi și visează
Prinde-un fulg de nea-ntr-o gene... și zămbește.

VĂ PREZENTĂM FRAGMENTE DINTR-O CARTE:

nebulii și morturi care trebuie înțelese, așa că să nu se poarte rigid, burghez și conformist ca-n lumea lor de negustori, să nu vorbească despre bani, vânzări și cumpărări ci să-l pună să recite, să cânte, să facă ce vrea el ca să se simtă bine și să accepte căsătoria.

Și au ajuns la Sibiu într-o dimineață de duminică, au fost duși cu birja la casa negustorească arătându-i-se în trecere prăvălia care avea obloanele trase, dar se vedea a fi o proprietate mare pentru că au intrat în grădina tocmai prin strada cealaltă, iar famelicul Stelaru a fost așezat la masa cu dantele („tishleifere” zice tata ca să fie în ton cu clasicismul german al Sibiului). Au cinstit (pesemne un „schnaps”, ca să fie și eu în ton), apoi, poate, ne găsind prea multe cuvinte de comunicare, încă unul sau două, Stelaru a înfulecat ceva, a bătut zdravăn, dar a avut grijă să laude, cercetând chiar cu multă atenție, lanțul gros de aur al ceasului de la vesta viitorului socru. Au mai bătut un rând, au servit supa, au desfăcut vinul, au trecut la sarmale și friptură iar comunicarea dintre viitorii socru și ginere a devenit tot mai încântată și mai prietenească, până când bătrânul negustor i-a tras o palmă bucuroasă pe spinare ca și cum i-ar fi spus „așa te vreau!” și și-a răs de fata scriitoare care nu cunoaște la oameni: „Ce ziceai tu că-i un poet cu capu-n nori?!... Asta-i om serios! Asta pricepe cum se face banu; iese un negustor a-ntăia din el!”... Pentru că, Stelaru, cu ochii la lanț, la ceas, la tacămuri, la veselă, la mobilă, s-a gândit că n-ar fi rău să afle și de restul zestrei și a deschis el discuția despre prăvălie tocmai în momentul în care negustorul ar fi simțit nevoia să vorbească mai lejer, în limbajul lui, despre afacerile prospere pe care le are. Apoi l-a ascultat și chiar l-a incitat cu întrebări despre cifra de afaceri, despre depozite, despre furnizori, cumpărători și cine mai știe ce alte inspirate provocări întru declanșarea laudelor unui om cu stare. Așa că viitorul

VĂ PREZENTĂM FRAGMENTE DINTR-O NOUĂ CARTE:

socru a mai umplut o dată paharele și a decis: „Cu toate că e duminică și-i închisă, intrăm pe-aici, prin curte, prin spate, ca să vezi frumusețe de prăvălie”!

Femeile se retrăseseră să-și depene bucuria cu piatra din casă, făcând cafeaua; Stelaru, în reflexele sale de cămilă care n-are prânz în fiecare zi, a mai înfulecat ceva deșertând pe pâlnia gâtului cât putea mai mult; socrul bucuos trăse zăvoarele din spate și, venind prin îngrijita grădină ardelenescă, își mai puse și el un pahar și băură zdravăn. Apoi îl luă la braț pe firavul poet ce începuse să se clatine, traversară aleea care lega casa de prăvălie prin curtea ce se-ntindea între cele două străzi și, pofindu-l să intre, lăsă ușa deschisă ca să pătrundă ceva lumină în magazinul cu obloane trase.

Norocul lui Stelaru cu această ușă deschisă. Pentru că, băjbând în întunericul imensei prăvălii s-a mpiedicat, a căzut într-un sicriu și a văzut deasupra atârând doar cruci, lumânări, îngerași, coroane și candele, trădu-și pentru o clipă propria înmormântare. Dar și cu viitorul socru aplecat deasupra cosciugului de pară l-ar fi plăns, și nu că s-ar fi chinuit să-l ajute să se ridice. Odată ridicat în întunericul plin de sicrie, capace, giulgiuri și cruci rar strălucite de găurile din obloane, Stelaru a dat un răcnet nebun, a țâșnit pe ușa prin care venea lumina, a rupt-o la fugă pe alee, pe poartă, pe străzile Sibiului, pe peronele gării și Dumnezeu mai știe pe unde. Pentru că, deabia după câteva zile, flământ și însetat, a apărut mototolit și rufos, de parcă n-ar mai fi purtat tot acel costum procurat din garderoba cam uzată a unuia dintre maestrul vremii, cerându-i lui Nicolau, patronul de la Cafe de la Paix ce funcționa vizavi de Capșa, să-i dea ceva pe datorie... Ca și cum înainte ar fi fost un foarte bun platnic!... Dar atunci, în incongruența vorbirii sale mereu șoptite și cu privirile ascunse perfid-rusinat, pomenea ceva de-o zestre, de niște lanturi de aur, de un banchet gargantelic cu supă caldă, sarmale mari, ardelenesti, fripturi grase și multă, multă băutură, dar și de un ritual satanist printre sicrie, urne, coroane funerare și giulgiuri în care slujea ca vrăjitoare o colegă scriitoare ce se lăudase cu negustoria familiei ei, fără să-i spună că era vorba de un magazin de pompe funebre.

Când i s-a adus șvartul dăruit de patron (ca o cafea din surogat de cicoare - consumația care, fiind cea mai ieftină, era specifică poeziilor în cafelele boemei), Stelaru s-a așezat acolo unde nu mai merita față de masă și a scris pe hârtia ce-o înlocuia, ca la bodogelie de cartier: „Până când, Dimitrie Stelaru, până când/ Înger vagabond și flământ?!”...

Acesta era Stelaru cel faimos de odinioară, ajuns în Babilonul de la Canalul Dunăre-Marea Neagră nu chiar ca cei băgați în lagăr, cum au fost și bunicul meu și tatăl meu și unchiul lui mai târziu, ci, ca mulți aventurieri care se dădeau mari specialiști sau mulți dintre cei rămași fără slujbe sau fugăriți de guvernare, care voiau să-și piardă urma în „romantismul revoluționar” al sisificului construcții. Și așa s-au legat, el și ceilalți din generația care apucase să facă strălucitoare literatură bine modernizată la nivel european, cu junii liceeni dați în vânt după scriitorime, care-i citiseră, iar acum aveau ocazia să-nvețe de la ei și bune și rele!...Și tot acolo, bine-nțeleș, și-a început înțierea boemă în bombele portului, unde discuțiile lor literare aveau parcă mai mult farmec în exotismul mediului marinăresc, în fauna tarasconeză a povestitorilor mincinoși de aventuri marine, în cântecele aduse într-adevăr din toată lumea dar cântate de artiștii pazuelor de cinematograful, de amărății instrumentiști sau amărăstencele disecuse ale tavernelor, din care puteau face saltul spre teatru cine știe ce vedete, sau unde puteau decada altele care nu mai meritau scena.

Un astfel de șlagăr (tata are în memorie o bogată asemenea colecție din care alege uneori, cum am văzut și mai sus, „ilustrația muzicală” a modului cum își fantazează amintirile) era pe vremea aceea „Tangolita” - ritmată și sacadată piesă în stilul serios care este strămoșul lui „latino” de astăzi: „*Bărbații-mi spun La Bella Tangolita./ Ei sunt ispita/ Din Santa Fe!*”... O cânta o creolă autohtonă cu voce de tutun, rămasă dintr-un turneu care bătuse Ploieștiu, Buzăul, Galații și Brăila, împreună cu un muchachos la fel de brunet care ținea ritmul de tango la chitară și-i dădea replica în ton subțire, supratenor, de scapet cultivat de lamentourile țigănești („*foaie verde solz de pește*”) care-au eșuat astăzi în manele. Ea cânta grav, mângându-și săniul, iar el o completa admirativ: „*Cu tot îi spun La Bella Tangolita./ Ea e ispita/Din Santa Fe!/ Bărbații o doresc pe Tangolita./ Că ea-i ispita/Din Santa Fe!*”... Pentru ca, apoi, să intre în duet, ea despre ea la persoana întâi, el tot despre ea la persoana a doua: „*În ochii mei citești amor și ură*” („*În ochii ei citești amor și ură*”)./ „*Sărutul meu promite aventură!*” („*Sărutul ei promite aventură*”)./ Iar el să conchidă către o altă femeie din local, lăsându-se dublat de vocea ei dominantă: „*Tu nu știi să săruti ca Tangolita!/ Ea e ispita*” („*Eu sunt ispita*”) / „*Din Santa Fe*” („*Din Santa Fee*”)!...

Era delir cu fluierături și aplauze, cuplul primea băutură ieftină dar alune și țigări bune, furate de la ajutorul american pentru Polonia care, nefiind rezolvată încă problema Danzigului, se descărca la Constanța și era transportat cu trenuri din ale căror vagoane, până la graniță dispărea jumătate, pentru că aici era ocupația rusească, nu ajutor occidental. Dar ei petreceau de minune și, câte-un nostalgic marinar rămas hamal de port, ca să se dea mare, oferea galant o floare creolei de Slobozia declarându-i că, în glasul ei, melodia suna mai bine decât la originea tangourilor lumii, adică la Mar del Plata, Tampico, Maracaibo, La Plata sau Pernambuco unde, se lăuda el, auzise „Tangolita” în versiune originală. Și, așa cum se întâmplă cu șlagărele, „Tangolita” a marcat aceluși sezon al începuturilor de boemă juvenilă ale grupului din care făcea parte tatăl meu cu

colegii săi Dionisie Șincan, Corneliu Armașu, Constantin Vișan și alții mai mari, ajunși în teatru, operă, gazetărie, sau pierduți pe drum.

Când, după ani și ani, publicând romanul despre Dracula, tatăl meu a primit o invitație în America pentru niște conferințe pe această temă, înperiul care i s-a propus a insistat să se prevadă neapărat și Santa Fe, cândva spațiul de resălăbățire a calului, răspântie de referință a incursiunilor și retragerilor conchistadore hispanice, localitate cu vestigii de triburi indiene alungate spre Americile din sud și de garnizoane rămase de la Maximilian al Mexicului ca locuri de petrecere prin transformarea chitarei în banjo sau alte cutii de rezonanță mai pitorești, ca și a cactușilor în alcool pentru aprovizionare cu Tequila a celor ce înfruntau trecerea prin Munții Stâncoși sau drumul spre Colorado. Acea cântată Santa Fe, celebră astăzi ca arhitectură autohtonă indoamericană, loc de trai tradițional antiamerican-zgărienorist, cu zumzet de instrumente de coarde și dicitatură arhitectonico-ambientală pentru păstrarea mediului neînrușinat mai mult decât de Columb și Vespucci și, astfel, devenind colonie pentru mulți oameni de artă. De acolo s-a întors cu următoarea poveste:

Le-a mărturisit gazdelor că el nu venise la Santa Fe pentru toate cele de mai sus, despre care abia atunci afla, ci doar ca să vadă locul celebrei Tangolita și să-i asculte tangoul acolo, la mama lui. Gazdele au fost drăgute față de tangoul pe care, demonstrativ, el îl fredona doar cu trăire, dar fără ureche muzicală și l-au dus la un restaurant autohton unde doisprezece chitariști ciupind corzile unor instrumente cu tot felul de gături cântau peste două sute de cântece din zonă, dar auzeau pentru prima dată de Tangolita. Dezolați, au părăsit localul, găsind altul cu orhestră de douăzecișipatru de instrumentiști ciupind corzile pe mult mai multe ciudate forme ale cutiilor de rezonanță și având în repertoriu peste cinci sute de melodii latino dar, ceterogine lucruri, de Tangolita nu au auziseră și nici nu cunoșteau ceva. Atunci, gazdele au lucrat pe internet cu companiile de turism și ghizii voluntari de culturi tradiționale americane și au aflat că, într-o rezervație unde avea loc sărbătoarea amer-indiano-latino-catolică la care se efectuau concomitent patruzeci de nunții cu o singură nunță imensă, e alcătuită o orhestră formată pe măsură din zeci de formații cu instrumentele lor care mai de care de coarde mai adevărate. Au telefonat organizatorilor, au spus că e vorba de o oaspete străin și straniu care, pe deasupra, în dupăamiaza respectivă le ține și o conferință ce-l dovedea mare specialist în toate drăconveniile lui Dracula iar, când au ajuns acolo, o sută douăzeci de chitariști cu instrumentele lor pe cât de bine acordate între ele, pe atât mai deosebite ca formă și ca sunet, i-au întâmpinat cu un potpuriu din toate tangourile care s-au compus pe lumea aceasta, i-au asigurat că, fie împreună, fie unul sau altul, cunoscut toate celele șlagăre și dansuri latinoamericane cu puțință, dar Tangolita nu se afla în repertoriul niciunui dintre ei. Gentili, s-au oferit să-l acompanieze oricât de nechemat ar spune el că e, ca să poată învăța tangoul celebru în România. Iar tatăl meu a primit cadou sute de sticle de tequila, whisky scotian, whiskey irlandez, bourbon american și canadian, vinuri californiene, etc. Binețeles, aruncate-n cap de cei care-l apreciaseră ca afonul ce le strică petrecerea.

S-a întors îndurerat, discret cu acest episod al călătoriei, dar nu s-a putut abține să nu-i relateze, cu mari semne de-ntrebare, venerabilului Nicușor Kirculescu ce-i era prieten împreună cu alt mare autor de șlagăre - Radu Șerban. Acesta din urmă, cam de-o vârstă cu tata fiind, a ridicat din umeri mirându-se și el: doar Tangolita fusese unul dintre tangourile de foarte mare succes!... Nicușor Kirculescu, însă, cu experiența lui antebelică, a început să rădă: „Desigur: de mare succes; dar la noi!...Îl compusese un pianist ovrei din Galați, l-au cântat zece-cincisprezece ani toate orhestrele noastre dar, pesemne, peste ocean n-a ajuns!”...„Bine dar Tangolita... Santa Fe?...Chestii pure, latino-american!” - au protestat tata și Radu Șerban... „Astea, da; dar la bella Tangolita!?! - s-a amuzat de ei Kirculescu - nici măcar nu e-n spaniolă; la bella e toată ziua-n italiană; la Galați nu prea făceau diferența dintre spaniolă și italiană, iar aici, în România, mergea și așa. Melodia a fost într-adevăr frumoasă și de succes!”...

Cam așa povestește tatăl meu întâmplarea. Uneori mai schimbă numele lui Kirculescu cu al lui Gherase Dendrinu sau al lui Hristu Nicolaidă, fiindcă a fost prieten cu toți trei. Dar prieten bun, cu adevărat, fiind din aceeași generație, a fost cu Radu Șerban. Pesemne că i-a venit în minte povestea la vreun chef cu acesta, pe-aici, prin București, folosind și ei metafora exotică de la Santa Fe, ca și autorul șlagărului cu perfect-spaniolul său vers „*La bella Tangolita*”. Numai că tata fusese într-adevăr la Santa Fe și, pesemne, chiar el descoperise confuzia cu italiiana. Dar vorba lui: „Când simți că iese umor din ceva, nu contează dacă-i bați joc și de tine, dacă te consideri pe tine personajul cel prost sau naiv. Important e să se rădă. Cel care nu vrea să se rădă și de el, ci să rădă doar el de alții, poate fi ironic, cinic, orgolios ori batjocoritor; dar simțul umorului nu-l are. Umorul presupune bonomie, iar pe bonom l-a ferit Dumnezeu să fie orgolios”...

Asta era viața de port pe care sărmanii Petre Bellu și George Dan încercau s-o „cânte” așa cum era, fiind aspru luați la judecată marxistă de criticii proletcultiști Novicov și Moraru, primul, pentru că nu vedea erismul clasei muncitoare în golănia muncitorilor de port, fiind catalogat „naturalist”, iar al doilea, pentru superbe versuri ca: „*Sâmburi tari de măslină-n măsele/ Și pahare în dinți nu mai sparg;/ Au trecut tinerețile mele/ Ca deflării de-a tumba în larg...*” fiind etichetat „formalist”...

Promovând legăturile României cu țări dezvoltate

Proiect de constituire a unui Consorțiu Internațional pentru a aplica în cadrul programului FP7 de Transfer de Cunoștințe, prezentat Consfătuirii Naționale a Intelectualilor de la Sate din noiembrie 2006 -

1. SUBIECTUL DE CERCETARE

Înspre Societatea Cunoașterii într-o țară în tranziție; conceptul și realitățile comunităților noastre / cercetare și acțiune (purtătorul Transferului de Cunoștințe: "Promovând legăturile României cu țări dezvoltate").

Proiectul propune să focalizeze cercetarea pe câteva dintre realitățile de depășit (drept diverse "*distanțări*", observabile ușor, dar dificil de reprezentat și rezolvat drept problemele noastre sociale, de zi cu zi) – *distanțări* specifice țărilor Est Europene, în particular ale României, pe parcursul celei de a doua decade a tranziției de după colapsul structurilor specifice Războiului Rece, prin abordarea Societății Cunoașterii. Principalele realități de depășit (marcate, aici, ca "—") ar fi:

I: Distanțarea informațională *Societate—Economie*;

II: Distanțarea *Informație—Cunoștință*;

III: Distanțarea *abilitate—capacitate rezolutivă* versus problemele noastre sociale;

IV: Distanțarea *comunicare—conexare* versus spirala educație-muncă;

V: Distanțarea dintru comunicare clasa politică—mass-media—societatea civilă;

VI: Triada *moralitate-inteligență-producție* și distanțările ei specifice;

VII: Distanțările dintre comunități dintru varietatea naturală și regională de populație;

VIII: Distanțarea dintre comunitățile Est—Vest Europene, prin efectele extrinsec negative ale distanțării *comunicare—conexare* (IV, mai sus).

Proiectul propune cuprinderea acestor realități de depășit întru responsabilitatea comună și specifică procesului actual de (re)lărgire a Uniunii Europene, dar și a responsabilităților asumate / de asumat în cadrul mai larg al scenei contemporane de globalizare (în sensul benefic social). Toate acestea s-ar referi acut la studii de caz proprii României cu cadrul ei actual.

Întru o responsabilitate comună și specifică, proiectul propune organizarea unui flux al Transferului de Cunoștințe dinspre univarsități din țări dezvoltate și alte nuclee de cercetare, către nucleele în situația (organizabilă) de oaspete – ca ansamblu rezultând un Consorțiu inițial de comunități diferite din România.

Proiectul se bazează pe o experiență interdisciplinară de termen lung, în ce privește promotorul identificării nucleelor în situația (organizabilă) de oaspete, presupunând o mai bună cuprinderea acestor realități de depășit, anterior menționate drept "*distanțările I-VIII*", acestea întru dinamica propusului Transfer de Cunoștințe, întru realul nostru contact cu cercetătorii ce ne vor vizita – susținând un mod de viață nou, de interfață profundă

– deci nu doar un pasaj, un episod izolat al contactului fizic cu "*distanțările*" noastre.

2. OBIECTIVELE PROIECTULUI

1 Laborator pentru consiliere, identificare și arhitecturi ale mentalităților specifice interfețelor: țări dezvoltate - Estul Europei / cazuri practice: vizând România;

2: Entitate virtuală pentru identificarea, promovarea și consiliere de schimburi (în sens larg) specificitate economică (industrială, agricolă și comercială): Romania-țări dezvoltate – între parteneri delimitați;

3: Entitate virtuală pentru identificarea, promovarea și consiliere de schimburi (în sens larg) culturale și educaționale: Romania-țări dezvoltate – între parteneri delimitați;

4: Entitate virtuală pentru identificarea, promovarea și consiliere de schimburi (în sens larg) culturale și educaționale: Romania-comunități românești din țări dezvoltate;

5: Entitate virtuală pentru identificarea și promovarea tehnicilor și metodelor inter / transdisciplinare – drept suport activ întru schimburile (în sens larg): Romania-țări dezvoltate.

Toate aceste micro-structuri induc cercetarea, dar sunt și un alt mod de viață (desigur că bazat pe efectul promotor ce l-ar avea cercetarea în dinamica vieții sociale; deci un alt mod de viață).

2. «ADNOTARE» LA OBIECTIVELE PROIECTULUI

«Adnotarea» – este ocazionată de participarea subsemnatului și a Dlui. Prof. Dr. Marcel Stoica (Academia de Studii Economice, București) la prima zi a Consfătuirii Intelectualilor de la Sate, Bușteni, 3 noiembrie 2006.

Este benefic că energiile organizatorilor, în primul rând ale Maestrului Corneliu Leu, reușesc a pune față în față exprimări diverse ale acelorași probleme sociale, specifice satului românesc în tranziție. Pun față în față, universitari, primari de la sate, reprezentanți ai ONG-urilor (active, nu pasive), mass-media, iar extrem de incitantă este reușita prezenței reprezentanților guvernamentali – prin specialiști din agenții.

Întru un anume sens, proiectul sintetizat este chiar mai restrâns – prin invocarea dialogiciei între mai puțini factori, dar subliniind necesitatea prezenței externe în acest dialog.

La expunerile din plen, precum și la întoarcerea cu doi Prea Cucerici Părinți din județul Călărași, preoți de țară, care veniseră să expună problemele lor, ale comunităților sătești concrete – în plan de logistică a serviciului religios, dar cu implicații complexe – îmi dau seama că într-adevăr comunitățile Vest Europene pot deveni ele însele dacă – prin specialiști – ne vād la noi acasă. Merită organizat așa ceva și pentru inimoșii preoți de țară din județul Călărași, în fond pentru comunitățile respective sătești.

Deci, organizarea unui Transfer de Cunoștințe la nivel intra-european, pe probleme concrete, înseamnă în primul rând a da nume problemelor noastre, a le da nume în cadrul comunitățile respective.

Nicolae BULZ, nbulz@yahoo.com

Profesor, Universitatea Ecologică București
Facultatea de Inginerie Managerială

Calendar literar "Albina românească" 2007

IANUARIE

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI	VINERI	SAMBATA	DUMINICA
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

1- I. Al. Brătescu-Voinești, Dumitru M. Ion; 2- Ion Băescu, Aron Cotruș; 4- Sextil Pușcariu; 5- Emil Gârleanu; 6- Ion Budai-Deleanu, Ion Heliade-Rădulescu, Ionel Teodorescu; 7- Ion Minulescu, Mircea Sântimbreanu; 8- Tudor Vianu 9- Henriette Yvonne Stahl, Mircea Tomus; 15- Mihai Eminescu; 18- Ioan Slavici; 20- Vasile Băran; 22-Mihai Negulescu 23- Vladimir Streinu, Mircea Horia Simionescu, Ileana Mălăncioiu; 24- Victor Eftimiu; 26- Nicolae Balotă; 27- G. Mărgărit 30- Ion Luca Caragiale, Gheorghe Brătescu, Dinu Sărau; 31- Mircea Micu.

FEBRUARIE

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI	VINERI	SAMBATA	DUMINICA
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

1- Nicolae Gane, Nicolae Breban; 2- George Dan; 5- Hristu Căndroaveanu; 6- Adrian Maniu, Geo Bogza; 7- Florin Mugur; 10- Anton Holban; 12- Alexandru Davilla, Otilia Cazimir; 13- Theodor Vărgolici; 14- Radu Cămece; 15- Titu Maiorescu; 19- Marin Sorescu; Mircea Radu Iacoban; 20- Eugen Barbu; 21- Anton C. Bacalbasa; 22- Grigore Alexandrescu, Tudor Musatescu; 24- Horia Bădescu, Lazăr Băciuc; 26- Bogdan Petriceicu-Hașdeu, Constant Tonegaru; 27- V. A. Urechia; dată neconfirmată - Dimitrie Bolintineanu.

MARTIE

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI	VINERI	SAMBATA	DUMINICA
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

1- Gheorghe Asachi, Al. Ivan-Ghilia; 2- Radu Gir, Petre Ghelmez; 5- Radu Stanca; 8- Radu Tudoran, Dimitrie Stelaru; 9- Mircea Eliade, Radu Bourceanu, Constantin Chiriță; 10- Dumitru Caracostea; 14- Alexandru Macedonski; 17- Alecu Russo, Urmuz, Valeriu Anania, Mihai Ungheanu; 18- Ioana Postelnicu; 19- Ion Barbu, Carolina Ilica; 20- Octavian Goga; 21- George Topărcănu; 22- Mihail Dragomirescu; 23-Cezar Bolliac; 24-George Lesnea; 25-Mateiu Caragiale, Ion Grigore, Ana Blandiana; 28 - Victor Tulbure, Nicolae Rotaru; 29- Virgil Carianopol; 31- Ion Pillat, Nichita Stănescu.

APRILIE

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI	VINERI	SAMBATA	DUMINICA
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

1- Alexandru Philippide, Gheorghe Pituț; 5- Fănuș Neagu; Alexandru D. Lungu; 9- Camil Petrescu; 10- Maria Banus; 11- Mircea Stăfănescu; 12- Barbu Stăfănescu-Delavrancea; 13- Nicolae Velea; 14- Octav Pancu-Iasi; 16- Gala Galaction; 17- George Bălăiță; 18- Alexandru Lungu; 9- Calistrat Hogas; 20- Aurel Baranga; 22- Veronica Micle, Camil Petrescu; 23- Gib. I. Mihaescu; 24- Eugen Jebeleanu, Miha Dragomir; 26- Stefan Augustin Doinas; 29- Gheorghe Tomozei; 30- Ion Vinea.

MAI

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI	VINERI	SAMBATA	DUMINICA
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

1- Mihail Ralea; 5- Mihnea Gheorgiu, Adrian Popescu; 6- Ion Vlasiu, Laurențiu Ulici; 8- Daria Novăceanu; 9- Lucian Blaga; 10- Vasile Celnare, Ion Horea; 12- C. Ciopraga; 13- Dan Grigorescu, Mircea Ciobanu; 16- Titus Popovici, Constantin Căbeșan; 17- Pompiliu Constantinescu; 18- Geo Dumitrescu; 21- C. Dobrogeanu-Gherea, Tudor Argezi; 22-Eugen Lumezianu; 23- Garabet Ibrăileanu; 24- Ion Caraion, Adrian Popescu; 25- Eugen Simion; 27- Petre Achițenie, Constantin Georgescu; 28- G. Macoveanu

IUNIE

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI	VINERI	SAMBATA	DUMINICA
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

2- C.A. Rosetti, Romulus Guga; 5- Nicolae Iorga, Gheorghe Dinu; 8- Victor Frunza; 10- Ion Creangă, Vasile Zamfir; 11-Grigore Arbore; 12- Alexandru Balaci, Petru Vintilă; 14- Vasile Alecsandri; 15- Ion Marin Sadoveanu, Virgil Teodorescu; 16- A. E. Baconsky; 18- Al. Raicu; 19- George Călinescu, Constantin Toiu; 23- Alexandru Odobescu, Ovidiu Papadima; 24- Sânziana Pop, Dinu Flamand; 26-Petre Pandrea, Al. Simion; 28- Ion D. Sârbu; 29- Nicolae Bălcescu; 30-Dorin Tudoran.

IULIE

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI	VINERI	SAMBATA	DUMINICA
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

1- Costache Olăreanu, Ion Pop; 2-Dan Verona, Octavian Paler; 4- Haralamb Zinca, Emil Draghici; 5-Alexandru Oprea, Nikolaus Berwanger; 6- Constantin Bălăceanu-Stolnici,Dragos Nicol, George Alboiu; 12- Alexandru Ivasiuc; 16- Dimitrie Anghel; 17- August Treboniu Laurian; 19- Maria Luiza Cristescu; 20-Stefan Popescu, Iuliu Ratiu, Adrian Păunescu, Valentin Serbu; 21- Simion Bărnuțiu, Ion Biberi, Corneliu Leu; 23- Eugen Teodoru; 24- Constantin Noica; 25- Mihai Codreanu; 26- Cezar Baltag; 27- Marcel Gafton; 30- Păstorel Teodorescu; 31- I. Valerian.

AUGUST

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI	VINERI	SAMBATA	DUMINICA
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

1- Gellu Naum; 5- Marin Preda, Adrian Marino; 6- Cezar Ivănescu; 8- Sașa Pană, Tudor Popescu; 10- Horia Garbea; 11- Panait Istrati, Teodor Mazilu; 12- Ion Ghica; 13- Ion Lăncrănjan; 14-Cezar Drăgoi; 15-Constantin Novac; 16-Ov.S.Crohmalniceanu, Ileana Berlogea, Gabriela Melinescu; 18- Paul Anghel, Sorin Alexandrescu, Ion Gheorghe; 19- Dumitru Radu Popescu; 20- Horia Lovinescu, Zoe Dumitrescu-Buşulenga; 22- Alexandru Piru; 23- Paul Everac; 24- Corneliu Irod; 27- Mircea Zăciu, Dumitru Dinulescu, Z. Ornea; 28- 31- Victor Vlad Delamarina, Dan Deșliu, George Genoiu.

SEPTEMBRIE

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI	VINERI	SAMBATA	DUMINICA
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

1- Ion Mircea; 3- Pavel Dan; 5- Alexandru Vlahuță; 6- Mihail Kogălniceanu, Nicolae Filimon; 7- Șerban Cioculescu; 8- Ștefan Bănulescu, Petre Țăluțeanu; 11- Ion Rotaru; 12- Ion Agărbiceanu, Alexandru Balaci; 13- Edgar Papu; 14- Costache Conachi, Radu Rosetti; 15- I.M.Sadoveanu, Marian Popa; 16- Gheorghe Schwartz, Victoria Ana Tausan; 17- George Bacovia; 20- George Cosbuc, Nicolae Mărgăneanu, Aurel Baranga; 22- Augustin Buzura; 25- Dimitrie Vatamaniuc, Pop Simion; 26- Dan Botta; 27- Grigore Hagiu, Ilarie Hinoveanu; 28- Valeriu Răpeanu.

OCTOMBRIE

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI	VINERI	SAMBATA	DUMINICA
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

2- Elena Văcărescu, Miron Radu Paraschivescu; 5- Ion Dodu Bălan; 7- Zaharia Stancu, Eusebiu Camilar; 8- Mihail Sebastian, Alexandru Andritoiu; 10- Nicolae Dan Frunteală, N. Crisan, C. Nisipeanu; 11- St. O. Iosif; 13- George Mihail Zamfirescu, Vasile Voiculescu; 17- Al. Dima; 21- Perpessicuss; 22- A.I. Zăinescu; 25- Dumitru Popovici; 26- Dimitrie Cantemir; 27- Alexandru Brad; 29- Mihail Sorbul, Radu Cosasu; 31- Eugen Lovinescu.

NOIEMBRIE

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI	VINERI	SAMBATA	DUMINICA
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

1- Eugen Uricaru; 2- Laurențiu Fulga; 3- Traian Demetrescu, Nicolae Dragoș; 4- Cella Serghi; 5- Mihail Sadoveanu; 7- Ion Bănuță; 8- Dumitru Micu, D. Bălăieț; 9- Aurel Rău, Ovidiu Genaru; 11- Ion Brad; 12- Emil Botta; 13- Eugen Ionesco; 14- B. Fundoianu; 16- I.M. Almăjan; 20- Mihai Beniuc; 21- Anghel Lumbrăveanu; 24- Nicolae Crevedia, Nicolae Țăutu; 27- Liviu Rebreanu, Nina Cassian, Nicolae Manolescu; 28- Dan Țăchilă; 30- Paul Zarifopol.

DECEMBRIE

LUNI	MARTI	MIERCURI	JOI	VINERI	SAMBATA	DUMINICA
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

1- Cezar Petrescu, Florenta Albu; 2- Nicolae Labiș; 4- Nicolae Cartojan, Vlaicu Bârna; 7- Cella Delavrancea, Sorin Titel; 8- Toma George Maiorescu, Hortensia Papadat-Bengescu; 11- Mircea Dinescu; 14- Iulian Neacsu; 17- Ilarie Voronca; 21- Dan Zamfirescu; 22- Nichifor Crainic; 24- Nicolae Tic; 25- Ioan Alexandru; 27- Tudor Vianu, Neagu Rădulescu; 29- Ovid Densusianu.